

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

11. september 2014*

Dumping — Hiinast pärit kaetud kvaliteetpaberi import — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatus — Selle staatuse kohta otsuse tegemise tähtaeg — Hoolikas ja erapooletu uurimine — Kaitseõigused — Ilmne hindamisviga — Hea halduse põhimõte — Tõendamiskoormis — Kahju — Kasumimarginaali kindlaksmääramine — Asjaomase toote määratlemine — Ühenduse tootmisharu — Põhjuslik seos

Kohtuasjas T-443/11,

Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd, asukoht Jiangsu (Hiina),

Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd, asukoht Jiangsu,

esindajad: advokaadid V. Akritidis, Y. Melin ja F. Crespo,

hagejad,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: J.-P. Hix, keda abistasid advokaadid G. Berrisch, A. Polcyn ja *barrister* N. Chesaites, hiljem *solicitor* B. O'Connor ja advokaat S. Gubel,

kostja,

keda toetavad

Euroopa Komisjon, esindajad: M. França ja A. Stobiecka-Kuik,

ja

Cepifine AISBL, asukoht Brüssel (Belgia),

Sappi Europe SA, asukoht Brüssel,

Burgo Group SpA, asukoht Altavilla Vicentina (Itaalia),

Lecta SA, asukoht Luxembourg (Luksemburg),

esindajad: advokaadid L. Ruessmann ja W. Berg,

menetlusse astujad,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

mille ese on nõue tühistada nõukogu 6. mai 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 451/2011, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit kaetud kvaliteetpaberi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 128, lk 1), hagejaid puudutavas osas,

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees O. Czúcz, kohtunikud I. Labucka (ettekandja) ja D. Gratsias,

kohtusekretär: ametnik S. Spyropoulos,

arvestades kirjalikus menetluses ja 12. novembri 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1. WTO õigus

1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) VI artikli lõige 1 sätestab, et dumping, „mille puhul ühe riigi toodetega alustatakse kauplemist teise riigi kaubanduses nende toodete harilikust väärtusest odavamalt, tuleb hukka mõista juhul, kui see põhjustab või ähvardab põhjustada olulist kahju lepinguosalise territooriumil kinnistunud tootmisharule või oluliselt pidurdab omamaise tootmisharu rajamist”.
- Maailma kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu (EÜT L 336, lk 3; ELT eriväljaanne 11/21, lk 82) 1 A lisas on esitatud GATT VI artikli rakendamise leping (EÜT 1994, L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189; edaspidi „dumpinguvastane leping”).
- Dumpinguvastase lepingu artiklis 6.8 on sõnastatud järgmiselt:
„Juhul kui mis tahes huvitatud pool keeldub mõistliku aja jooksul võimaldamast juurdepääsu vajalikule teabele või muul viisil seda teavet andmast või takistab märkimisväärselt juurdlust, võidakse esialgsed ja lõplikud kinnitavad või eitavad otsustused teha kättesaadavate faktide põhjal. Käesoleva lõike kohaldamisel järgitakse II lisa sätteid.”
- Dumpinguvastase lepingu II lisa „Parim kättesaadav teave vastavalt artikli 6 lõikele 8” lõikes 7 on sätestatud:

„Kui võimuorganid peavad oma otsustes, sealhulgas harilikku väärtust puudutavates otsustes, tuginema teisele allika teabele, sealhulgas teabele, mis on esitatud juurduse algatamise taotluses, peaksid nad seda tegema eriti ettevaatlikult. Sel juhul peaksid võimuorganid võimaluse korral kontrollima seda teavet, tuginedes nende käsutuses olevatele teistele, sõltumatutele allikatele, nagu avaldatud hinnakirjad, ametlik impordistatistika ja tollideklaratsioonid, ning teabele, mida on juurduse käigus andnud teised huvitatud pooled. Siiski on selge, et kui huvitatud pool ei tee koostööd ning võimuorganid ei pääse seetõttu ligi asjakohasele teabele, võivad selle olukorra tagajärjed olla asjaomasele poolele vähem soodsad kui juhul, mil ta koostööd teeks.”

- 5 WTO lepingu „Subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete leping” (EÜT 1994, L 336, lk 156, ELT eriväljaanne 11/21, lk 243) artikkel 32.1 sätestab, et „[t]eise liikme subsiidiumi vastu ei tohi rakendada ühtegi erimeedet, mis ei ole kooskõlas GATT 1994 sätetega vastavalt nende tõlgendusele käesolevas lepingus”.

2. Euroopa Liidu õigus

- 6 Peamised dumpinguvastased õigusnormid sisalduvad nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51; parandused ELT 2010, L 7, lk 22; edaspidi „algmäärus”), millega asendati nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), mida on muudetud.
- 7 Algmääruse artikli 2 lõike 7 punktist b tuleneb, et „Hiina Rahvavabariigist, Vietnamist ja Kasahstanist ning muudest mitteturumajanduslikest riikidest, mis on uurimise algatamise kuupäeval WTO liikmed, pärinevat impordi käsitlevate dumpinguvastaste uurimiste osas määratakse normaalväärtus kooskõlas lõigetega 1–6, kui ühe või mitme uurimisega hõlmatud tootja nõuetekohaselt põhjendatud nõuete alusel ning vastavalt punktis c sätestatud kriteeriumidele ja menetlustele on näidatud, et selle tootja või nende tootjate osas toimub vaatlusaluse samasuguse toote valmistamine ja müük turumajanduse tingimustes[; m]uudel juhtudel kohaldatakse punktis a sätestatud eeskirju”.
- 8 Määruse artikli 2 lõike 7 punkti c näeb ette:

„Punkti b kohane nõue peab olema kirjalik ja sisaldama piisavat tõendusmaterjali selle kohta, et tootja tegutseb turumajanduse tingimustes, mis tähendab, et:

- äriühingud teevad otsused hindade, kulude ja sisendite, sh näiteks toorainete, tehnoloogia- ja tööjõukulude, toodangu, müügi ja investeeringute kohta vastusena turul pakkumise ja nõudmise osas toimuvale ilma riigi märkimisväärse sellekohase sekkumiseta ning et kulutused tähtsamatele sisenditele peegeldavad turuväärtusi,
- äriühingutel on üks selge peamiste raamatupidamisdokumentide kogum, mida auditeeritakse sõltumatult kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega ning kohaldatakse kõikidel eesmärkidel,
- äriühingute tootmiskulusid ja finantsseisundit ei moonuta oluliselt endine mitteturumajanduslik süsteem eelkõige varade amortisatsiooni, muude mahakandmist, vahetuskaubanduse ja võlgade hüvitamiseks tehtavate maksete näol,

[...]

Otsus selle kohta, kas tootja vastab eespool nimetatud kriteeriumidele, tehakse kolme kuu jooksul alates uurimise algatamisest pärast nõuandekomiteega konkreetset konsulteerimist ja pärast seda, kui ühenduse tootmisharule on antud võimalus esitada oma arvamus. Kõnealune otsus kehtib kogu uurimise ajal.”

- 9 Algmääruse artikkel 3 sätestab:

„1. Kui ei ole kindlaks määratud teisiti, siis tähendab mõiste „kahju” käesoleva määruse kohaselt ühenduse tootmisharule tekitatud olulist kahju, ühenduse tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või ühenduse tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ning seda tõlgendatakse käesolevas artiklis ette nähtud korras.

2. Kahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ja selle raames uuritakse objektiivselt nii:

- a) dumpinguhinnaga impordi mahtu ja mõju samasuguste toodete hindadele ühenduse turul kui ka
- b) kõnealuse impordi edaspidist mõju ühenduse tootmisharule.

3. Dumpinguhinnaga impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga import on absoluutnäitajate poolest või ühenduse tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Dumpinguhinnaga impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes ühenduse tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

4. Kui dumpinguvastast uurimist kohaldatakse samaaegselt toote impordi suhtes, mis pärineb rohkem kui ühest riigist, hinnatakse sellise impordi mõju kumulatiivselt ainult sel juhul, kui on kindlaks tehtud, et:

- a) igast riigist pärineva impordi puhul kindlaksmääratud dumpingumarginaal on suurem artikli 9 lõikes 3 määratletud miinimumtasemest ning et igast kõnesolevast riigist pärit impordi maht ei ole tähtsusetu, ning
- b) impordi mõju kumulatiivne hindamine on imporditud toodete vahelise konkurentsi tingimusi ning imporditud toodete ja samasuguste ühenduse toodete vahelise konkurentsi tingimusi arvesse võttes asjakohane.

5. Uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid, sh asjaolu, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu või subsideerimise mõjudest, tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku, müügi, kasumi, toodangu, turuosa, tootlikkuse, investeeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse rakendusastme tegelikku ja võimalikku vähenemist, ühenduse hindu mõjutavaid tegureid ning tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahakäibele, laovarudele, tööhõivele, töötasudele, kasvule, kapitali kaasamise võimele ja investeeringutele. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

6. Lõike 2 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõendada, et dumpinguhinnaga import põhjustab kahju käesoleva määruse tähenduses. Eelkõige tuleb tõendada, et lõike 3 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 5 kohaselt mõjutanud ühenduse tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.

7. Lisaks dumpinguhinnaga impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 6 alusel omistada dumpinguhinnaga impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad dumpinguhinnata impordi mahtu ja hinda, nõudluse vähenemist või tarbimisharjumuste muutusi, kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel, tehnoloogia arengut ning ühenduse tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust.

8. Dumpinguhinnaga impordi mõju hinnatakse ühenduse tootmisharu samasuguse toote toodangu suhtes, kui kättesaadavate andmete abil on võimalik sellist toodangut eraldi kindlaks teha selliste kriteeriumide põhjal nagu tootmisprotsess, tootjatepoolne müük ja kasum. Kui seda toodangut ei ole võimalik selliselt eraldi kindlaks teha, hinnatakse dumpinguhinnaga impordi mõju, kontrollides samasugust toodet sisaldava kitsaima tooterühma või -valiku toodangut, mille kohta on saadaval vajalik teave.

9. Olulise kahju tekitamise ohu kindlaksmääramisel tuginetakse faktidele, mitte vihjetele, oletustele ega kaudsetele võimalustele. Muudatus asjaoludes, mis tekitaksid olukorra, mille puhul dumping põhjustaks kahju, peab olema selgelt prognoositav ja peatselt toimuv.

Tehes otsust olulise kahju ohu olemasolu kohta, tuleks arvesse võtta muu hulgas niisuguseid tegureid nagu:

- a) ühenduse turule suunatud dumpinguhinnaga impordi märkimisväärne kasvutempo, mis viitab importimise olulise suurenemise tõenäosusele;
- b) eksportija piisavad ja vabalt kasutatavad tootmisvõimsused või nende peatne ja oluline suurenemine, mis viitab tõenäosusele, et dumpinguhinnaga eksport ühendusse võib oluliselt kasvada, võttes arvesse teiste mis tahes lisaekspordi vastu võtta võivate eksporditurgude olemasolu;
- c) kas import toimub hindadega, mis oluliselt langetavad hindu või takistavad olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid ja mis tõenäoliselt suurendaksid edasise impordi nõudlust;
- d) uurimisaluse toote laovarud.

Ükski neist tegureist ei või iseenesest olla otsustamisel tingimata määrav, kuid kõigi vaadeldavate tegurite arvessevõtmine peab viima järeldusele, et peatselt on oodata edasist dumpinguhinnaga ekspordi ja et kui ei rakendata kaitsemeetmeid, on tagajärjeks oluline kahju.”

10 Algmääruse artikkel 4, mis käsitleb ühenduse tootmisharu mõistet, sätestab lõikes 1:

„Käesolevas määruses tuleb mõistet „ühenduse tootmisharu” tõlgendada viitena ühenduse samasuguste toodete tootjaile tervikuna või neile tootjaile, kelle toodang moodustab ühtekokku artikli 5 lõikes 4 määratletud põhiosa ühenduse nende toodete kogutoodangust, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- a) kui tootjad on seotud eksportijate või importijatega või on ise eeldatavalt dumpingtoote importijad, siis võib mõistet „ühenduse tootmisharu” tõlgendada kui ülejäänud tootjaid;
- b) erandlikel asjaoludel võib ühenduse territooriumi jagada kõnealuse toodangu suhtes kaheks või enamaks konkureerivaks turuks ning vaadelda tootjaid igal turul eraldi tootmisharuna, kui:
 - i) sellisel turul asuvad tootjad müüvad kogu kõnealuse toote toodangu või osa sellest sellel turul ning
 - ii) mujal ühenduses asuvad kõnealuse toote valmistajad ei rahulda olulisel määral kõnealuse turu nõudlust. Sellistel asjaoludel võidakse kahju tuvastada ka juhul, kui valdavat osa kogu ühenduse tootmisharust ei ole kahjustatud, tingimusel et dumpinguhinnaga import on koondunud sellisele isoleeritud turule ja tingimusel et see kahjustab kogu või peaaegu kogu toodangu valmistajaid sel turul.”

11 Algmääruse artikli 5, mis käsitleb menetluse algatamist, lõikes 4 on sätestatud:

„Uurimine algatatakse vastavalt lõikele 1 ainult siis, kui samasuguse toote ühenduse tootjate poolt kaebuse suhtes väljendatud toetuse või vastuseisu ulatuse kontrollimise põhjal on tuvastatud, et kaebus on esitatud ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel. Kaebust peetakse ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel esitatuks, kui seda toetavad need ühenduse tootjad, kelle toodang moodustab ühtekokku enam kui 50% samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab kaebusele kas

toetust või vastuseisu väljendav osa omamaisest tootmisharust. Uurimist ei algatata, kui kaebust sõnaselgelt toetavate ühenduse tootjate arvele langeb vähem kui 25% ühenduse tootmisharu samasuguse toote kogutoodangust.”

- 12 Algmääruse artikkel 9, mis käsitleb menetluse lõpetamist ilma meetmeid võtmata, sätestab lõikes 4:

„Kui faktide põhjal tuvastatakse lõplikult dumpingu ja sellest tuleneva kahju esinemine ning kui ühenduse huvid nõuavad sekkumist vastavalt artiklile 21, kehtestab nõukogu lõpliku dumpinguvastase tollimaksu komisjoni ettepaneku põhjal, mille ta esitab pärast nõuandekomiteega konsulteerimist. Nõukogu võtab ettepaneku vastu, kui ta ei otsusta ettepanekut lihthäälteenamusega tagasi lükata ühe kuu jooksul pärast selle esitamist komisjoni poolt. Kui kehtib ajutine tollimaks, esitatakse ettepanek lõplike meetmete kohta hiljemalt üks kuu enne selle tollimaksu kehtivuse lõppu. Dumpinguvastase tollimaksu summa ei ületa kindlaksmääratud dumpingumarginaali, kuid see peaks olema nimetatud marginaalist väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab ühenduse tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.”

- 13 Algmääruse artikkel 18, mis puudutab koostöösoovimatust, kõlab järgmiselt:

„1. Kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita vajalikku teavet käesolevas määruses ette nähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui ka positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kättesaadavate faktide põhjal. Kui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat teavet, siis jäetakse selline teave arvesse võtmata ning võidakse toetuda kasutamiseks kättesaadavatele faktidele. Huvitatud isikutele tuleks koostööst keeldumise tagajärjed teatavaks teha.

[...]

3. Huvitatud isiku esitatud teave tuleks siiski arvesse võtta ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, kui teave esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt.

[...]

6. Kui huvitatud isik ei tee koostööd või teeb koostööd osaliselt ning kõnealust asjakohast teavet seetõttu ei anta, võib tulemus olla kõnealusele isikule vähem soodne kui koostöö puhul.”

Vaidluse taust

- 14 Hagejad Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd (edaspidi „GE”) ja Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd (edaspidi „GHS”) on Asia Pulp and Paper China kontserni (edaspidi „APP kontsern”) seotud äriühingud, kes toodavad Hiinas kaetud kvaliteetpaberit, mida nad ekspordivad Euroopa Liitu.

1. Uurimine

- 15 Kaetud kvaliteetpaberi suhtes viidi paralleelselt läbi kaks eraldi menetlust. Esiteks, dumpinguvastase uurimise tulemusel võeti vastu nõukogu 6. mai 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 451/2011, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit kaetud kvaliteetpaberi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 128, lk 1; edaspidi „vaidlustatud määrus”. Teiseks, subsiidiumidevastase uurimise tulemusel

võeti vastu nõukogu 6. mai 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 452/2011, millega kehtestatakse lõplik subsidiumivastane tollimaks Hiina Rahvabariigist pärit kaetud kvaliteetpaberi impordi suhtes (ELT L 128, lk 18).

- 16 18. veebruaril 2010 avaldati Euroopa Liidu Teatajas Euroopa Komisjoni teade Hiina Rahvabariigist pärit kaetud kvaliteetpaberi impordi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT C 41, lk 6).
- 17 Huvitatud isikutele määrati turumajanduse tingimustes tegutseva äriühingu staatuse (edaspidi „turumajanduslik kohtlemine”) kohta oma märkuste esitamise esialgseks tähtajaks 30. märts 2010. Komisjon pikendas 22. märtsil 2010 APP kontserni palvel seda tähtaega kuni 12. aprillini 2010.
- 18 Hagejad esitasid 12. aprillil 2010 turumajandusliku kohtlemise taotlused enda eest ja nendega seotud ja kaetud kvaliteetpaberi tootmise ja müügiga või tooraine tootmisega tegelevate kõikide äriühingute eest, nagu komisjon seda tollal nõudis.
- 19 Hagejad esitasid 16. aprillil 2010 märkused uurimise teatavate aspektide ja kaebuse kohta, mille esitas Euroopa kvaliteetpaberi tootjate liit Cepifine AISBL, kelle kaebuse põhjal uurimine algatati.
- 20 Komisjon saatis APP kontsernile neli kirja, et saada turumajandusliku kohtlemise taotluse põhjendamiseks asjakohaseid andmeid:
 - 19. mai 2010. aasta kirjas palus ta GE-l täita vormi hiljemalt 21. maiks 2010;
 - 21. mai 2010. aasta kirjas palus ta GE-l edastada talle lisad ja vastavad tõlked hiljemalt 1. juuniks 2010; sel kuupäeval palus GE tähtaega pikendada, mida komisjon tegi, määrates uueks tähtpäevaks 4. juuni 2010;
 - 27. mai 2010. aasta kirjas palus ta GHS-l teha asjakohased lisad komisjoni ametnikele kättesaadavaks kohapealse kontrolli esimesest päevast alates;
 - 2. juuni 2010. aasta kirjas palus ta APP kontsernil täita turumajandusliku kohtlemise taotluse teatavad jaod ja neid täpsustada.
- 21 Hagejad esitasid 8. juuni 2010. aasta kirjas oma märkused selle kohta, milline on paralleelse subsidiumivastase uurimise algatamise mõju nende turumajandusliku kohtlemise taotluste hindamisele.
- 22 Komisjon viis 8. ja 18. juunil 2010 läbi esimese kohapealse kontrolli APP kontserni nelja seotud eksportiva tootja, sh hagejad, ruumides.
- 23 Komisjon tegi teise kohapealse kontrolli hagejate ruumides ajavahemikus 23. juunist kuni 12. juulini 2010, et kontrollida nende vastuseid küsimustikule. 9., 10. ja 13. septembril 2010 viis komisjon läbi kolmanda kohapealse kontrolli APP Italy ruumides, kes on hagejatega seotud edasimüüja liidus.
- 24 Komisjon saatis 2. septembril 2010 avalikustamise dokumendi, mis käsitles turumajandusliku kohtlemise taotlusi ja milles ta tegi esialgse järelduse, et APP kontserni neljast seotud eksportivast tootjast mitte ükski ei täitnud esimest, teist ja kolmandat turumajandusliku kohtlemise saamiseks nõutavat kriteeriumi. Komisjon määras hagejatele märkuste esitamise tähtajaks 12. september 2010.
- 25 Samal päeval saatis komisjon dumpinguvastasele nõuandekomiteele koopia oma töödokumendist, mis käsitles tema ettepanekut jätta hagejate turumajandusliku kohtlemise taotlused rahuldamata.

- 26 Hagejad palusid 9. septembril 2010 pikendada turumajanduslikku kohtlemist käsitleva komisjoni avalikustamise dokumendi kohta märkuste esitamise tähtaega 28. septembrini 2010. Komisjon pikendas tähtaega ainult 16. septembrini 2010. Ta tegi ka ettepaneku korraldada 17. septembril 2010 ära kuulamine, paludes hagejatel seda kuupäeva kinnitada, kui see neile sobib.
- 27 14. septembril 2010 analüüsiti dumpinguvastase nõuandekomiteega ette nähtud koosolekul hagejate turumajandusliku kohtlemise taotlust puudutavat ettepanekut.
- 28 17. septembri 2010. aasta e-kirjas esitasid hagejad oma esialgsed märkused nende turumajandusliku kohtlemise taotlusi puudutava avalikustamise dokumendi kohta ning teatasid, et nad esitavad 27. septembril 2010 täiendatud ja muudetud kirja.
- 29 Samal päeval toimus komisjonis ära kuulamine.
- 30 21. septembril 2010 saatis komisjon dumpinguvastasele nõuandekomiteele kokkuvõtte hagejate märkustest turumajanduslikku kohtlemist puudutava avalikustamise dokumendi kohta ning määras komitee arvamuse esitamise tähtpäevaks 24. september 2010.
- 31 12. oktoobril 2010 võttis komisjon vastu otsuse hagejate turumajandusliku kohtlemise taotluste kohta (edaspidi „turumajanduslikku kohtlemist käsitlev otsus“), milles ta kinnitas nende taotluste rahuldamata jätmist.
- 32 Samal päeval kirjutasid hagejad komisjonile kirja, kritiseerides seda, et viimane võttis oma turumajanduslikku kohtlemist käsitleva otsuse vastu enne ära kuulamise eest vastutava ametniku osalemisel toimuvat ära kuulamist. Samuti esitasid nad oma täiendavad märkused kahju kohta.
- 33 13. oktoobril 2010 esitasid hagejad kokkuvõtte küsimustest, millele nad soovisid komisjoni vastust.
- 34 15. oktoobril 2010 pidas komisjon ära kuulamise eest vastutava ametniku juuresolekul. 19. oktoobril 2010 saatsid hagejad komisjonile märkused, milles võeti kokku ära kuulamisel esitatud argumendid. 28. oktoobril 2010 esitasid hagejad uusi märkusi turumajanduslikku kohtlemist puudutava avalikustamise dokumendi kohta.
- 35 17. novembril 2010 saatis komisjon hagejatele kirja, millega oli kaasas koopia komisjoni 16. novembri 2010. aasta määrusest (EL) nr 1042/2010, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvabariigist pärit kaetud kvaliteetpaberi impordi suhtes (ELT L 299, lk 7, edaspidi „ajutine määrus“), dumpingu ja kahjumarginaali arvutamisel kasutatud meetodid ning vastus hagejate esitatud argumentidele.
- 36 13. ja 17. detsembril 2010 esitasid hageja kolmes kirjas märkusi ajutiste meetmete kohta.
- 37 16. märtsil 2011 saatis komisjon hagejatele avalikustamise dokumendi, milles ta selgitas, et kavatses teha Euroopa Liidu Nõukogule ettepaneku kehtestada liitu suunatud ekspordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks. Hagejad esitasid oma märkused 28. märtsil 2011.
- 38 29. märtsil 2011 saatis komisjon ära kuulamise eest vastutava ametniku palvel hagejatele toimikusse lisamiseks ajakohastatud memo, milles ta selgitas sihtkasumi arvutamise meetodit dumpinguhinnaga impordi puudumisel.
- 39 11. aprillil 2011 esitasid hagejad oma märkused meetodi kohta, mida komisjon kasutas sihtkasumi kindlaksmääramiseks.

2. Vaidlustatud määrus

- 40 Nõukogu võttis vaidlustatud määruse vastu 6. mail 2011.
- 41 Vaidlustatud määruses keelduti hagejatele turumajanduslikku kohtlemist võimaldamast esiteks põhjusel, et muu hulgas ei olnud makseid võimalik kindlaks teha seoses aktsiate võõrandamise ja peamiste toorainete kasutuskuludega, teiseks, et raamatupidamisaruannetes ega nende auditis ei olnud järgitud rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite aluspõhimõtteid, see seadis kahtluse alla äriühingute raamatupidamisaruannete usaldusväärsuse, ning kolmandaks, et hagejate maakasutusõiguse osas esines olulisi moonutusi.
- 42 Lisaks, vaatlusaluse toote määratlusse ei hõlmatud rotatsioonitehnikaga trükipressides kasutatavaid paberirulle (vaidlustatud määruse põhjendused 17 ja 41). Leiti, et tootmisharu võiks saavutada 8% kasumimäära, kui puudub dumpinguhinnaga import (vaidlustatud määruse põhjendus 158).
- 43 Vaidlustatud määruse artiklis 1 kehtestati hagejate toodetava kaetud kvaliteetpaberi liitu suunatud impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määraks 8%. Sama artikli lõike 3 kohaselt kõnealuse artikli lõikes 2 ette nähtud 20% määraga dumpinguvastast tollimaksu ei nõuta hagejate puhul sisse 12% ulatuses, kui sama summa nõutakse sisse vastavalt rakendusmäärusele nr 452/2011 (vt eespool punkt 15).

Menetlus ja poolte nõuded

- 44 Hagejad esitasid hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 8. augustil 2011.
- 45 Komisjon esitas 24. novembril 2011 Üldkohtu kantseleisse avalduse menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks.
- 46 Cepifine, Sappi Europe SA, Burgo Group SpA ja Lecta SA (edaspidi „eraõiguslikud menetlusse astujad”) esitasid 1. detsembril 2011 Üldkohtusse avalduse menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks. Nõukogu ei esitanud oma 24. jaanuari 2012. aasta seisukohtades menetlusse astumise suhtes vastuväiteid.
- 47 Üldkohtu kolmanda koja esimees rahuldab 23. jaanuari 2012. aasta määrusega komisjoni menetlusse astumise taotluse. Komisjon esitas oma seisukohad ette nähtud tähtaja jooksul.
- 48 Hagejad taotlesid 8. veebruaril 2012 eraõiguslike menetlusse astujate suhtes menetlusdokumentides ja nende vastavates lisades sisalduvate teatavate konfidentsiaalsete osade käsitlemist konfidentsiaalsena. Hagejad esitasid vastavate menetlusdokumentide mittekonfidentsiaalsed versioonid.
- 49 Üldkohtu kolmanda koja esimees andis 8. märtsi 2012. aasta määrusega eraõiguslikele menetlusse astujatele loa astuda kohtuistungil nõukogu nõuete toetuseks menetlusse. Samas määruses lükkas kolmanda koja esimees edasi otsustamise esiteks selle üle, kas hagejad saavad kohtuistungil ettekande, et nad saaksid määratleda osad, mida võidakse pidada konfidentsiaalseks, ning teiseks, kas eraõiguslikud menetlusse astujad saavad ajutise mittekonfidentsiaalse versiooni, et esitada oma võimalikud märkused konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse kohta.
- 50 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (kolmas koda) avada suulise menetluse. Menetlust korraldavate meetmete raames palus kohus nõukogul esitada teatavad dokumendid. Nõukogu täitis selle nõude ette nähtud tähtaja jooksul.
- 51 Põhikohtuasja poolte ja menetlusse astuja kohtukõned ja vastused Üldkohtu suulistele küsimustele kuulati ära 12. november 2013. aasta kohtuistungil.

- 52 Hagejad paluvad Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud määrus neid puudutavas osas;
 - mõista kohtukulud välja nõukogult.

- 53 Nõukogu palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejateelt.

- 54 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejateelt.

- 55 Eraõigusliku menetlusse astujad toetavad nõukogu nõudeid.

Õiguslik käsitus

- 56 Hagi põhjendamiseks esitavad hagejad kaheksa väidet. Need väited võib jagada kahte rühma.

- 57 Esimesse rühma kuuluvad väited puudutavad hagejate turumajandusliku kohtemise taotlusi ja millest:

- esimese kohaselt on rikutud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teist lõiku, kuna otsus hagejatele turumajanduslikku kohtlemist mitte võimaldada võeti vastu sõltuvalt sellest, et komisjonile oli teada taotluse rahuldamata jätmise mõju nende dumpingumarginaalile;
- teise kohaselt on rikutud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teises lõigus ette nähtud olulist menetlusnormi ning on rikutud kaitseõigusi;
- kolmanda kohaselt on algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kohaldamisel tehtud ilmseid hindamisvigu ning puuduvad põhjendused;
- neljandas tuginetakse uurimise ebaõiglasele ja erapoolikule läbiviimisele ja ülemäärasele tõendamiskoormisele.

- 58 Teise rühma kuuluvad väited puudutavad kahju hindamist ning millest:

- viienda kohaselt on rikutud algmääruse artikli 3 lõiget 2;
- kuuenda kohaselt on rikutud algmääruse artikli 3 lõiget 1 ja artikli 9 lõiget 4;
- seitsmenda kohaselt on rikutud algmääruse artiklit 3, artikli 4 lõiget 1 ja artikli 5 lõiget 4;
- kaheksanda kohaselt on rikutud algmääruse artikli 3 lõikeid 3 ja 7.

1. Tühistamisnõude ulatus

- 59 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et vaidlustatud määrus kehtestab lõpliku dumpinguvastase tollimaksu Hiinast pärit kaetud kvaliteetpaberi impordi suhtes.
- 60 Hagejad paluvad mitmes väites tühistada vaidlustatud määrus tervikuna. Hagi esemes ja nõuetes piirduvad nad siiski nende suhtes kehtestatud ja neid puudutava dumpinguvastase tollimaksu õiguspärasuse vaidlustamisega.
- 61 Selles osas tuleb märkida, et selle tollimaksu võimalik seadusevastasus mõjutab vaidlustatud määruse seaduslikkust üksnes hagejatele dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise osas. See ei mõjuta aga vaidlustatud määruse teiste osade seaduslikkust, see tähendab näiteks teistele määruse adressaadiks olnud äriühingutele kehtestatud dumpinguvastaseid tollimakse.
- 62 Kohtupraktikast tuleneb, et kui määrus, mis kehtestab dumpinguvastase tollimaksu, kehtestab mitmele erinevale äriühingule erinevad tollimaksud, puudutavad äriühingut isiklikult vaid need määruse sätted, mis kehtestavad talle konkreetse dumpinguvastase tollimaksu ja määravad kindlaks selle summa, mitte need sätted, mis kehtestavad dumpinguvastase tollimaksu teistele äriühingutele, mis tähendab, et äriühingu hagi on vastuvõetav ainult selle nõude ulatuses, milles palutakse tühistada üksnes teda puudutavad määruse sätted (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu 15. veebruari 2001. aasta otsus kohtuasjas C-239/99: Nachi Europe, EKL 2001, lk I-1197, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 63 Neid asjaolusid arvestades tuleb käesolevat tühistamishagi tõlgendada nii, et selles palutakse tühistada osaliselt vaidlustatud määrus osas, milles määrusega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks hagejate suhtes.

2. Väited, mis puudutavad hagejate turumajandusliku kohtlemise taotlusi

Esimene väide, et rikutud on algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teist lõiku, kuivõrd otsus mitte võimaldada hagejatele turumajanduslikku kohtlemist võeti vastu selle põhjal, mida komisjon teadis niisuguse keeldumise mõju kohta nende dumpingumarginaalile

- 64 Hagejad väidavad esimeses väites, et otsus neile turumajanduslikku kohtlemist mitte võimaldada tehti selle põhjal, mida komisjon teadis selle keeldumise mõjust nende dumpingumarginaalile, rikkudes nii algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teist lõiku, nii nagu Üldkohus seda tõlgendas oma 14. novembri 2006. aasta otsuses kohtuasjas T-138/02: Nanjing Metalink vs. nõukogu (EKL 2006, lk II-4347, punkt 44) ja 18. märtsi 2009. aasta otsuses kohtuasjas T-299/05: Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vs. nõukogu (EKL 2009, lk II-565, punktid 127 ja 138).
- 65 Hagejad tuginevad ka „kaitseõiguste ilmsele rikkumisele”, kuna komisjon „[t]egi [...] kõik selleks, et lükata tagasi absoluutselt kõik uurimise käigus [nende] esitatud selgitused, mille eesmärk oli tõendada, et nad tegelikult täitsid turumajandusliku kohtlemise võimaldamise kriteeriumidele”.
- 66 Mis puudutab hagejate kaitseõiguste väidetavat rikkumist, siis sissejuhatuseks olgu meelde tuletatud, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21 ja Üldkohtu kodukorra artikli 44 lõike 1 kohaselt tuleb hagiavalduses märkida ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Need peavad olema märgitud piisavalt selgelt ja täpselt, et kostja saaks valmistuda enda kaitsmiseks ja Üldkohus saaks vajaduse korral teha asjas otsuse täiendavate andmeteta. Hagiavalduses peab seega olema selgitatud, milles seisneb väide, millel hagi põhineb, ning ainuüksi selle abstraktne äramärkimine ei vasta kodukorra nõuetele (Üldkohtu 12. jaanuari 1995. aasta otsus kohtuasjas T-102/92: Viho vs. komisjon, EKL 1995, lk II-17, punkt 68; 14. mai 1998. aasta otsus kohtuasjas T-352/94: Mo och Domsjö vs. komisjon, EKL 1998, lk II-1989, punkt 333, ning 12. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-224/10: Association belge des

consommateurs test-achats vs. komisjon, EKL 2011, lk II-7177, punkt 71). Kuna hagejad ei ole kuidagi selgitanud oma etteheidet nende kaitseõiguste rikkumise kohta, et võimaldada Üldkohtul kindlaks teha selle ese, siis tuleb see tunnistada vastuvõetamatuks.

- 67 Algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teise lõigu rikkumise osas väidavad hagejad, et turumajanduslikku kohtlemist puudutava ettepaneku kuupäeval oli komisjoni valduses kogu üksikasjalik teave, mis võimaldas tal arvutada hagejate dumpingumarginaali – olenemata turumajanduslikust kohtlemisest või ilma sellela – Hiinas ja võrdlusriigis.
- 68 Kohtuistungil täpsustasid hagejad pärast Üldkohtu esitatud küsimust, et nad ei omistanud tähtsust kolmekuulisele tähtajale kui sellisele, vaid pigem ekspordivate tootjate õiguste tagamisele.
- 69 Algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teise lõigu kohaselt tehakse otsus selle kohta, kas tootja vastab eespool nimetatud kriteeriumidele, „[...] kolme kuu jooksul alates uurimise algatamisest pärast nõuandekomiteega konkreetset konsulteerimist ja pärast seda, kui ühenduse tootmisharule on antud võimalus esitada oma arvamus” ja et „[k]õnealune otsus kehtib kogu uurimise ajal”.
- 70 Vastupidi hagejate väidetele ei leidnud Üldkohus oma eespool punktis 64 viidatud otsustes Nanjing Metalink vs. nõukogu, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vs. nõukogu ning 8. novembri 2011. aasta otsuses kohtuasjas T-274/07: Zhejiang Harmonic Hardware Products vs. nõukogu (kohtulahendite kogumikus ei avaldata), et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teise lõigu *ratio legis* õigustab seda, et ettevõtja suhtes lõplikke dumpinguvastaseid tollimakse kehtestav määрус võidakse tühistada iga kord, kui komisjon võis teada turumajanduslikku kohtlemist käsitleva otsuse mõju selle ettevõtja dumpingumarginaali arvutamisele, ja seda pelgalt seetõttu, et turumajanduslikku kohtlemist käsitleva otsuse tegemisel oli talle see teada. Sarnaselt nõukoguga tuleb märkida, et puudub vahetu seos ühelt poolt algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teises lõigus käsitletud kolmekuulise tähtaja ning teiselt poolt selle vahel, et komisjon võis teada, milline mõju on turumajanduslikku kohtlemist käsitleval otsusel mingi ettevõtja dumpingumarginaalile.
- 71 Algmäärus ei kehtesta ka kohustust, et turumajanduslikku kohtlemist käsitlev otsus peab olema vastu võetud hetkel, kui komisjon ei teadnud asjaolusid, mis võimaldavad teada, milline on turumajanduslikku kohtlemist käsitleva otsuse mõju ettevõtja dumpingumarginaalile. Sellega seoses ei saa välistada, et isegi kui turumajanduslikku kohtlemist käsitleva otsuse vastuvõtmisel seda tähtaega ei ületatud, teeb komisjon selle otsuse, ehkki tema valduses on juba teave, mis võimaldab tal arvutada selle otsuse mõju asjaomase ettevõtja dumpingumarginaalile.
- 72 Igal juhul ilmneb Euroopa Kohtu 1. oktoobri 2009. aasta otsusest kohtuasjas C-141/08 P: Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware vs. nõukogu (EKL 2009, lk I-9147), et seaduslikkuse ja hea halduse põhimõtetele tuginedes ning algmääruses sätestatud menetlustagatise järgides eelistab Euroopa Kohus algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c toodud sisuliste kriteeriumide nõuetekohast kohaldamist, mitte aga nõuet, et esineks muutmatu otsus turumajandusliku kohtlemise kohta või et puuduks teadmine, milline on turumajanduslikku kohtlemist käsitleva otsuse mõju ettevõtja dumpingumarginaalile sellise otsuse vastuvõtmisel.
- 73 Nagu Üldkohus oma eespool punktis 70 viidatud kohtuotsuses Zhejiang Harmonic Hardware Products vs. nõukogu (punkt 39) meelde tuletas, on Euroopa Kohus eespool punktis 72 viidatud kohtuotsuses Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware vs. nõukogu nimelt järeldanud, et seaduslikkuse ja hea halduse põhimõtetest lähtudes ei saa algmääruse artikli 2 lõike 7 punktile c anda tõlgendust, mille kohaselt on komisjon kohustatud esitama nõukogule ettepaneku lõplike meetmete kohta, millega asjassepuutuva isiku suhtes rakendatakse jätkuvalt viga, mis pandi toime selle sättega kehtestatud sisuliste kriteeriumide esialgsel hindamisel. Olukorras, kus komisjon avastab uurimise käigus – vastupidi tema esialgsel hinnangule –, et ettevõtja vastab algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimeses lõigus nimetatud kriteeriumidele, on komisjon kohustatud tegema sellest asjakohased

järeldused, järgides sealjuures algmääruses sätestatud menetluslikke tagatise (eespool punktis 72 viidatud kohtuotsus *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware vs. nõukogu*, punktid 111 ja 112).

- 74 Eelnevaid kaalutlusi silmas pidades tuleb järeldada, et ehkki põhimõtteliselt tuleks kõik turumajanduslikku kohtlemist käsitlevad otsused algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teise lõigu kohaselt vastu võtta kolme kuu jooksul alates uurimise algatamisest ning tehtud otsus peab jääma kehtima kuni selle uurimise lõppemiseni, siis kehtiva liidu õiguse kohaselt sellele sättele liidu kohtus antud tõlgenduse järgi, millele viidati eespool punktides 70 ja 73, ei too esiteks otsuse tegemine pärast selle tähtaja lõppu ainuüksi selle asjaolu tõttu kaasa dumpinguvastast tollimaksu kehtestava määruse tühistamist ning ja teiseks võib sellist otsust menetluse käigus muuta, kui see osutub ekslikuks.
- 75 Käesolevas asjas ei ole vaidlust selles, et lõplik otsus jätta hagejate turumajandusliku kohtlemise taotlused rahuldamata, ei tehtud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teises lõigus ette nähtud kolmekuulise tähtaja jooksul. Otsus alustada menetlust avaldati nimelt Euroopa Liidu Teatajas 18. veebruaril 2010. Ent otsus jätta turumajandusliku kohtlemise taotlus rahuldamata pakuti välja 2. septembril 2010 ja seda kinnitati 12. oktoobril 2010.
- 76 Lisaks nähtub toimikust, et hagejate vastused dumpinguvastasele küsimustikule esitati komisjonile vastavalt 7. ja 10. mail 2010 ning et dumpinguvastased kontrollkäigud toimusid ajavahemikus 23. juunist kuni 12. juulini 2010. Kontrollkäigud võrdlusriigis viidi läbi 2010. aasta augusti viimasel nädalal. Üksnes kontroll hagejate eksportmüügi suhtes liidus asuva seotud äriühingu kaudu ei olnud veel toimunud. Hagejate sõnul nähtub esitatud asjaolude kronoloogiast, et kui komisjon tegi teatavaks oma ettepaneku jätta hagejate turumajandusliku kohtlemise taotlused rahuldamata, oli tema valduses kõik dokumendid ja andmed, mis võimaldasid tal arvutada hagejate dumpingumarginaali nii turumajandusliku kohtlemise võimaldamise juhul, kui ka juhul, kui seda ei oleks võimaldatud.
- 77 Seega ei saa nõustuda nõukogu, keda toetab komisjon, argumendiga, mille kohaselt ei olnud komisjon suuteline kindlaks tegema mõju, mida oleks turumajandusliku kohtlemise otsus avaldanud dumpingumarginaalile ajal, mil ta edastas hagejatele turumajanduslikku kohtlemist puudutava avalikustamise dokumendi.
- 78 Sellega seoses tuleb meenutada, et võimalus, et turumajandusliku kohtlemise küsimus lahendatakse sõltuvalt selle mõjust dumpingumarginaalile, ei eelda täpse dumpingumarginaali teadmist, mis on arvatud hagejate normaalväärtust käsitleva teabe alusel, vaid üksnes teadmist teabe kohta, mis puudutab mõju, mis turumajandusliku kohtlemise võimaldamisel võib sellele marginaalile olla kahe võimaliku arvutusmeetodi kohaselt.
- 79 Arvestades eespool toodud kaalutlusi, tuleb järeldada, et isegi kui asjaolu, et komisjon võis algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teises lõigus toodud kolmekuulise tähtaja eiramise tõttu teada, milline mõju on hagejate turumajanduslikku kohtlemist käsitleval otsusel nende dumpingumarginaalile, võiks olla asjassepuutuv, kuna võiks järeldada, et komisjoni võis see teadmine selle otsuse vastuvõtmisel mõjutada, tuleb tõdeda, et hagejad ei ole tõendanud, et vaidlustatud määrusel võinuks olla erinev sisu, kui turumajanduslikku kohtlemist käsitleva otsuse vastuvõtmisel ei oleks esinenud väidetavat rikkumist.
- 80 Nõustuda ei saa hagejate argumendiga, et komisjon tegi otsuse jätta nende turumajandusliku kohtlemise taotlus rahuldamata selle põhjal, mida komisjon teadis selle otsuse mõjust nende dumpingumarginaalile, mistõttu see otsus oleks olnud teistsugune, kui komisjonil ei oleks seda teavet olnud.
- 81 Nimelt ei tähenda pelk teadmine turumajanduslikku kohtlemist käsitleva otsuse mõjust ettevõtja dumpingumarginaalile tingimata seda, et sellisel otsusel – ja järelikult ka dumpinguvastase tollimaksu kehtestaval määrusel – oleks võinud olla teistsugune sisu, kui nimetatud otsus oleks vastu võetud algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c toodud kolmekuulise tähtaja jooksul.

- 82 Tuleb märkida, et isegi kui komisjonil on teavet, mis võimaldab arvutada tootja dumpingumarginaali hetkel, kui tehakse otsus selle tootja turumajandusliku kohtlemise kohta, jääb siiski püsima võimalus, et see otsus – ja lõplikke dumpinguvastaseid tollimakse kehtestav määrus – ei oleks saanud olla teistsugune.
- 83 Olukord võiks olla niisugune, kui on ilmne, et sellisele tootjale ei saa turumajanduslikku kohtlemist võimaldada, kuna komisjon järeldas õigustatult, et kõnealune tootja ei täitnud algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c toodud kriteeriume turumajandusliku kohtlemise võimaldamiseks ning et vajalikud tingimused dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamiseks olid täidetud.
- 84 Komisjoni hinnangut sellele, kas käesolevas asjas olid täidetud turumajandusliku kohtlemise kriteeriumid, analüüsitakse kolmanda väite raames.
- 85 Käesolevas asjas piirduvad hagejad esiteks kinnitusega, et asjaolu, et komisjoni valduses olid kõik dokumendid ja teave, mis võimaldasid tal arvutada dumpingumarginaali, „seab kahtluse alla komisjoni järgneva otsuse erapooletuse turumajandusliku kohtlemise taotluste kohta” ja et „[v]ähemalt tekitab see põhjendatud ja mõistlikke kahtlusi, mis lubavad mõelda, et komisjon otsustas võib-olla jätta hagejate turumajandusliku kohtlemise taotlused rahuldamata mitte nende taotluste objektiivse sisulise analüüsi alusel, vaid seetõttu, et ta soovis hagejate impordi suhtes dumpinguvastased tollimaksud kehtestada”.
- 86 Teiseks ei esita hagejad andmeid turumajanduslikku kohtlemist käsitleva otsuse ühegi osa kohta, mida oleks võinud teisiti hinnata, kui komisjon oleks selle otsuse vastu võtnud kolme kuu jooksul või ilma, et ta oleks väidetavalt teadnud selle otsuse mis tahes mõju dumpingumarginaalile.
- 87 Hagejad väidavad pelgalt, et „kui [neile] oleks turumajanduslikku kohtlemist võimaldatud [...], oleks nende dumpingumarginaal – mis põhineb nende eksportmüügi võrdlusel nende kasumliku omamaise müügiga Hiinas – olnud 0,01%, st jäänud 2% miinimumtaseme piiresse, ja et „[j]ärelikult oli komisjon täiesti teadlik turumajandusliku kohtlemise taotlusi käsitleva otsuse mõjust uurimise tulemuse suhtes, kuna turumajandusliku kohtlemise võimaldamine oleks hagejate osas viinud menetluse lõpetamiseni”.
- 88 Hagejad lisavad, et „[k]ui komisjon oleks turumajandusliku kohtlemise taotlusi käsitleva otsuse vastuvõtmisel jätnud tähelepanuta dumpingumarginaali vähetähtsa laadi (juhul kui turumajanduslikku kohtlemist oleks võimaldatud) või selle väga kõrge taseme võrdlusriigi normaalväärtuse kasutamise tõttu (juhul, kui turumajanduslikku kohtlemist ei oleks võimaldatud), ei saa välistada, et [komisjon] oleks selles suhtes oma kaalutusõigust kasutanud teisiti, kui ta seda uurimise käigus tegi”.
- 89 Hagejad järeldavad sellest, et „on tõenäoline, et nende turumajandusliku kohtlemise taotlused lahendati käesolevas asjas „sõltuvalt selle mõjust dumpingumarginaali arvutamisele””.
- 90 Selles kontekstis, isegi kui eeldada, et oma argumentide sõnastamisel soovisid hagejad tõendada, et komisjon kuritarvitas oma võimu, tuleb need tagasi lükata. Väljakujunenud kohtupraktikast ilmneb, et liidu otsuse või akti puhul on võimu kuritarvitamisega tegemist vaid siis, kui objektiivsete, asjakohaste ja omavahel kokkusobivate tõendite põhjal selgub, et see on vastu võetud muude eesmärkide saavutamiseks kui need, millele viidati (Euroopa Kohtu 11. juuli 1990. aasta otsus kohtuasjas C-323/88: Sermes, EKL 1990, lk I-3027, punkt 33; Üldkohtu 18. septembri 1995. aasta otsus kohtuasjas T-167/94: Nölle vs. nõukogu ja komisjon, EKL 1995, lk II-2589, punkt 66, ja 15. oktoobri 1998. aasta otsus kohtuasjas T-2/95: Industrie des poudres sphériques vs. nõukogu, EKL 1998, lk II-3939, punkt 376). Hagejad ei ole selliseid tõendeid aga esitanud.
- 91 Lisaks leiavad hagejad, et nende turumajanduslikku kohtlemist käsitlevate taotluste kohta otsuse vastuvõtmisega ei viivitatud nende endi käitumise tagajärjel, nagu väidavad nõukogu ja komisjon, kuna komisjon toonitas, et dumpingut puudutav teave esitataks ajal, mil ta käsitleb turumajandusliku kohtlemise taotlusi ning et ta palus täiendavat teavet.

- 92 Viivituse süüksapanemine ei näi käesolevas asjas siiski asjakohane ja järelikult seda ei analüüsita.
- 93 Järelikult tuleb esimene väide tagasi lükata.

Teine väide, et rikutud on algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teises lõigus ette nähtud olulise menetlusnormi ning kaitseõigusi

- 94 Väide jaguneb kaheks osaks, mis käsitlevad vastavalt dumpinguvastase nõuandekomiteega tegelikku konsulteerimist ja kaitseõiguste rikkumist.

Esimene osa, mis käsitleb dumpinguvastase nõuandekomiteega tegelikku konsulteerimist

- 95 Hagejad väidavad, et komisjon ei edastanud „dumpinguvastasele nõuandekomiteele teatavaid olulisi asjaolusid” ja et ta „viis [komitee] eksitusse”, esitades talle turumajanduslikku kohtlemist puudutava ettepaneku, milles esines „olulisi ebatäpsusi ja puudusi” ning esitledes komisjoni ettepaneku kohta hagejate esitatud märkusi vääralt, mis takistas komiteel esitada arvamus asjaoludest täielikult teadlik olles.
- 96 Sissejuhatuseks olgu märgitud, et Euroopa Kohtu 7. mai 1991. aasta otsuses kohtuasjas C-69/89: Nakajima vs. nõukogu (EKL 1991, lk I-2069, punktid 48–51) leidis Euroopa Kohus, et füüsilised ja juriidilised isikud ei saa tugineda selliste eeskirjade väidetavale rikkumisele, mis ei ole mõeldud üksikisikute kaitse tagamiseks, vaid mille eesmärk on teenistuste töö sisemine korraldamine hea halduse tagamiseks, nagu eeskirjad, mis puudutavad nõukogu istungi ajutise päevakorra koostamiseks ette nähtud tähtajast kinnipidamist või määruse vastuvõtmise päeval määruse kõikide keeleversioonide kättesaadavust.
- 97 See ei tähenda siiski, et üksikisik ei saa kunagi viidata liidu õigusakti vastuvõtmisega lõppeva otsustusprotsessi reguleerivate eeskirjade rikkumisele. Nimelt tuleb institutsioonisiseseid menetlusi reguleerivate sätete hulgas eristada sätteid, mille rikkumisele ei saa füüsilised ja juriidilised isikud tugineda, kuna need puudutavad vaid institutsiooni sisemise toimimise üksikasjalikke eeskirju, mis ei mõjuta nende õiguslikku olukorda, nendest sätetest, mille rikkumisele saab aga tugineda, kuna need tekitavad nendele isikutele õigusi ja õiguskindlust tagav tegur.
- 98 Seega muudab komiteega konsulteerimise eeskirja rikkumine asjaomase institutsiooni lõpliku otsuse õigusvastaseks vaid juhul, kui sellel eeskirjal on piisavalt oluline laad ja kui see mõjutab kahjustavalt menetlusnormi rikkumisele tugineva isiku õiguslikku ja materiaalset olukorda.
- 99 Nimelt on komiteega konsulteerimine oluline menetlusnõue, mille rikkumine mõjutab konsulteerimise järel vastu võetud akti õiguspärasust, kui on tuvastatud, et teatavate oluliste asjaolude edastamata jätmine ei võimaldanud komiteel anda arvamus asjaoludest täielikult teadlik olles, st nii, et ebatäpsused või puudused ei oleks teda olulises küsimuses eksitusse viinud (vt selle kohta Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus kohtuasjas T-122/09: Zhejiang Xinshiji Foods ja Hubei Xinshiji Foods vs. nõukogu, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 104 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 100 See ei ole nii, kui edastamata või hilinemisega edastatud dokumendid ei sisalda komitee kokkukutsumise ajal komiteele edastatud toimikus sisalduvate teguritega võrreldes olulisi või uusi hindamistegureid. Nimelt, sellisel juhul ei mõjuta komisjoni poolt edastamata jätmine või hilinemisega edastamine kuidagi konsulteerimismenetluse tulemust.
- 101 Seega ei muuda selline puudus kogu haldusmenetlust vigaseks ega sea kahtluse alla lõpliku akti õiguspärasust (vt selle kohta eespool punktis 99 viidatud kohtuotsus Zhejiang Xinshiji Foods ja Hubei Xinshiji Foods vs. nõukogu, punkt 105 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 102 Lisaks ei sea muuda võimalust, et komiteega konsulteerimist reguleerivate sätete rikkumine mõjutab lõpuks vastu võetud akti õiguspärasust, see, et komitee arvamus ei ole kohustuslik.
- 103 Käesolevas asjas tuleb meenutada, et komisjon saatis turumajandusliku kohtlemise taotluste kohta esialgse avalikustamise dokumendi 2. septembril 2010 samal ajal hagejatele ja dumpinguvastasele komiteele. Komisjon määras hagejatele märkuste esitamise tähtajaks 12. september 2010. Hagejate sellekohase taotluse alusel pikendas komisjon seda tähtaega kuni 16. septembrini 2010. Dumpinguvastase komitee koosolek toimus 14. septembril 2010. 17. septembril 2010 esitasid hagejad oma esialgsed märkused ajutise avalikustamise dokumendi kohta. Ärakuulamine toimus samal päeval. 21. septembril 2010 saatis komisjon dumpinguvastasele komiteele pärast seda, kui ta oli alustanud turumajandusliku kohtlemise taotluse analüüsi ja seda täielikult hinnanud, kokkuvõtte hagejate märkustest, mille nad esitasid turumajanduslikku kohtlemist puudutava avalikustamise dokumendi kohta ning ärakuulamisel. Samuti määras ta 24. septembrile 2010 tähtpäeva, mil dumpinguvastane komitee pidi oma arvamus andma. Üldkohtu istungil täpsustas nõukogu selle kohta esitatud küsimusele vastates, et komitee liikmetel on juurdepääs toimikule ning et nad võivad komisjonil paluda esitada teatavaid uurimise käigus kogutud dokumente. Hagejate sõnul saavad komitee liikmed vaid kokkuvõtte. Hagejad rõhutasid selle kokkuvõtte tähtsust.
- 104 Sarnaselt nõukoguga tuleb nentida, et esiteks hagejad ei esita ühtegi tõendit selle kohta, kuidas komisjon dumpinguvastast nõuandekomiteed eksitas, teiseks ei määratle nad „olulisi ebatäpsusi ja puudusi”, millele nad viitavad, kolmandaks nad ei täpsusta, miks on turumajandusliku kohtlemise ettepaneku kohta hagejate esitatud märkuste esitus väär, ning neljandaks ei selgita nad, kuidas komisjonil „takistati ettepanekut nende märkuste valguses muuta”.
- 105 Olgu märgitud, et toimikust nähtub kõigepealt, et hagejad ei pidanud kinni tähtajast, mis anti märkuste esitamiseks turumajanduslikku kohtlemist puudutava avalikustamise dokumendi kohta ja mida pikendati kuni 16. septembrini 2010 (vt eespool punkt 103). Edasi, hagejad täpsustasid 17. septembri 2010. aasta e-kirjas tehtud märkustes, et nad analüüsisid nendes märkustes komisjoni kõiki kinnitusi ning et „[k]ui APP [kontserni] esitatud selgituste põhjendatuse tõendamiseks vajalik teave ei olnud kättesaadav ajal, mil APP [kontserni] oli kohustatud oma märkused esitama, andsid [nad sellest] teada” ja et „[u]us täiendatud ja muudetud kiri saadetakse hiljemalt 27. septembril 2010, kui [nende valduses on] kõik vajalikud dokumendid”. Viimaseks, hagejad esitasid täiendatud ja muudetud märkused alles 28. oktoobril 2010.
- 106 Seega ei saa hagejad ka tugineda asjaolule, et komisjon ei oodanud enne dumpinguvastase nõuandekomitee poole pöördumist ära nende märkusi ajutise avalikustamise dokumendi kohta või igal juhul et ta ei lükanud pärast nende märkuste saamist ja analüüsimist ettepaneku arutamist edasi komitee hilisemale koosolekule, et viidata algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c ette nähtud olulise menetlusnormi rikkumisele, mis mõjutab vaidlustatud määruse õiguspärasust.
- 107 Lisaks nähtub 2. septembri 2010. aasta avalikustamise dokumendi kohta hagejate esitatud märkuste analüüsist ja 21. septembril 2010 komisjoni poolt dumpinguvastase nõuandekomitee liikmetele saadetud dokumendist, et komisjon ei esitanud kõnealusele komiteele turumajanduslikku kohtlemist puudutavat ettepanekut, milles esinesid „olulised ebatäpsused ja puudused”. Selles suhtes tuleb märkida, et komisjon koostas turumajandusliku kohtlemise võimaldamise kolme esimese tingimuse kohta hagejate esitatud märkustest kokkuvõtte, märkides ära 2. septembri 2010. aasta ajutises avalikustamise dokumendis toodud asjaoludega võrreldes uued asjaolud.
- 108 Järelikult tuleb tõdeda, et dumpinguvastast nõuandekomiteed ei viidud ebatäpsuste või puuduste tõttu olulises küsimuses eksitusse ja et tal oli võimalik anda oma arvamus asjaoludest täielikult teadlik olles.
- 109 Seega tuleb käesoleva väite esimene osa põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

Teine osa, et rikutud on kaitseõigusi

- 110 Käesolevas asjas väidavad hagejad, et rikutud on kaitseõigusi ja õigust nõuetekohasele menetlusele, kuivõrd komisjon saatis samaaegselt, st 2. septembril 2010 dumpinguvastasele nõuandekomiteele koopia töödokumendist ettepaneku kohta ning hagejatele turumajanduslikku kohtlemist puudutava avalikustamise dokumendi.
- 111 Selles osas väidavad nad, et 2. septembril 2010 oli komisjon juba otsustanud jätta nende turumajandusliku kohtlemise taotlus rahuldamata ning et ta ei soovinud absoluutselt analüüsida nende märkusi enne lõplikule ettepanekule jõudmist, mis tuli esitada arvamuse saamiseks dumpinguvastasele nõuandekomiteele, ja et lisaks „keeldus ta parandamast [ajutist] turumajanduslikku kohtlemist puudutavat avalikustamise dokumenti” pärast nende 16. septembri 2010. aasta märkuste saamist.
- 112 Hagejate sõnul avaldas see asjaolu „tõenäoliselt mõju järeldustele, mis [komisjon] oleks nendest märkuste põhjal võinud teha”.
- 113 Olgu meenutatud, et niisugune kaitseõiguste rikkumine – kui see tõendamist leiaks – kujutaks endast haldusmenetlusnormi rikkumist. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib menetlusnormide rikkumine tuua kaasa asjassepuutuva otsuse täieliku või osalise tühistamise vaid juhul, kui on tõendatud, et kui selline rikkumine poleks aset leidnud, oleks haldusmenetluse tulemus võinud olla teistsugune, ning järelikult oleks turumajanduslikku kohtlemise taotlusi käsitlev otsus võinud olla teistsuguse sisuga (vt selle kohta Üldkohtu 12. märtsi 2008. aasta otsus kohtuasjas T-345/03: *Evropaiki Dynamiki vs. komisjon*, EKL 2008, lk II-341, punkt 147, ja eespool punktis 130 viidatud kohtuotsus *European Service Network vs. komisjon*, punkt 130 ja seal viidatud kohtupraktika). Kuid hagejad ei esita ühtegi tõendit, mis kinnitaks, et väidetav rikkumine kõnealust otsust mõjutas.
- 114 Seega tuleb teise väite teine osa põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 115 Järelikult tuleb teine väide tervikuna tagasi lükata.

Kolmas väide, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese lõigu kohaldamisel on tehtud ilmseid hindamisvigu ning puuduvad põhjendused

Sissejuhatavad märkused

- 116 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale tuleb liidu õiguse sätte tõlgendamisel arvestada mitte üksnes selle sõnastust, vaid ka konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osaks säte on (vt Euroopa Kohtu 7. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas C-17/03: *VEMW jt*, EKL 2005, lk I-4983, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 117 Kui määruse ning eriti ühe selle sätte grammatiline ja ajalooline tõlgendamine ei võimalda hinnata selle täpset ulatust, tuleb asjaomast määrust tõlgendada tuginedes nii selle eesmärgile kui ka üldisele ülesehitusele (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu 31. märtsi 1998. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-68/94 ja C-30/95: *Prantsusmaa jt vs. komisjon*, EKL 1998, lk I-1375, punkt 168, ja Üldkohtu 25. märtsi 1999. aasta otsus kohtuasjas T-102/96: *Gencor vs. komisjon*, EKL 1999, lk II-753, punkt 148).
- 118 Viimaseks olgu veel meenutatud, et akti resolutsiooni ei saa lahutada akti põhjendustest, mistõttu tuleb resolutsiooni vajaduse korral tõlgendada selle vastuvõtmise aluseks olnud põhjendusi arvesse võttes (Euroopa Kohtu 15. mai 1997. aasta otsus kohtuasjas C-355/95 P: *TWD vs. komisjon*, EKL 1997, lk I-2549, punkt 21).

119 Algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis b on sätestatud:

„[Hiinast] pärinevat importi käsitlevate dumpinguvastaste uurimiste osas määratakse normaalväärtus kooskõlas lõigetega 1–6, kui ühe või mitme uurimisega hõlmatud tootja nõuetekohaselt põhjendatud nõuete alusel ning vastavalt punktis c sätestatud kriteeriumidele ja menetlustele on näidatud, et selle tootja või nende tootjate osas toimub vaatlusaluse samasuguse toote valmistamine ja müük turumajanduse tingimustes. Muudel juhtudel kohaldatakse punktis a sätestatud eeskirju.”

120 Algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c on täpsustatud, et „[artikli 2 lõike 7 punkti b] kohane nõue peab olema kirjalik ja sisaldama piisavat tõendusmaterjali selle kohta, et tootja tegutseb turumajanduse tingimustes, mis tähendab [muu hulgas], et äriühingud teevad otsused hindade, kulude ja sisendite, sh näiteks toorainete, tehnoloogia- ja tööjõukulude, toodangu, müügi ja investeeringute kohta vastusena turul pakkumise ja nõudmise osas toimuvale ilma riigi märkimisväärse sellekohase sekkumiseta ning et kulutused tähtsamatele sisenditele peegeldavad turuväärtusi”.

121 Eespool viidatud sätetest nähtub, et tõendamiskohustus lasub tootjal, kes taotleb turumajanduslikku kohtlemist algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b alusel. Järelikult ei pea liidu institutsioonid tõendama, et tootja ei vasta kõnealuse staatuse saamiseks seatud tingimustele. Küll aga peavad need institutsioonid hindama, kas tootja esitatud asjaolud on piisavad tõendamaks, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimeses lõigus esitatud tingimused on täidetud, ja liidu kohus peab kontrollima, kas sellisel hindamisel ei ole tehtud ilmset hindamisviga (vt selle kohta eespool punktis 64 viidatud kohtuotsus Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vs. nõukogu, punkt 83 ja seal viidatud kohtupraktika).

122 Lisaks nähtub kohtupraktikast, et otsustamaks, kas eksportijale saab võimaldada turumajanduslikku kohtlemist, on liidu institutsioonidel asjaomase riigi õigusliku ja poliitilise olukorra hindamise raames laiulatuslik kaalutusõigus. Sellest järeldub, et liidu kohtu kontrolli niisuguste hinnangute üle peab piirduma kontrolliga menetlusnormide järgimise üle, vaidlustatud valiku tegemise aluseks olevate faktiliste asjaolude sisulise õigsuse üle, ilmse hindamisvea puudumise üle nende faktiliste asjaolude hindamisel või võimu kuritarvitamise puudumise üle (vt Üldkohtu 28. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-35/01: Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, EKL 2004, lk II-3663, punktid 48 ja 49 ning seal viidatud kohtupraktika).

123 Samuti tuleneb aga väljakujunenud kohtupraktikast, et kui liidu institutsioonidel on selline kaalutusõigus, on liidu õiguskorra kohaselt haldusmenetluses antud tagatiste järgimine veelgi põhjanevama tähtsusega ja nende tagatiste hulgas on eelkõige pädeva institutsiooni kohustus uurida hoolikalt ja erapooletult kõiki juhtumi olulisi asjaolusid (Euroopa Kohtu 21. novembri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-269/90: Technische Universität München, EKL 1991, lk I-5469, punkt 14, ja eespool punktis 90 viidatud kohtuotsus Nölle vs. nõukogu ja komisjon, punkt 73).

124 Antud juhtumil keelduti hagejatele turumajandusliku kohtlemise võimaldamisest seetõttu, et nad ei tõendanud, et nad täitsid kolm esimest algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimeses lõigus loetletud kriteeriumi (vt eespool punkt 41), st kriteeriumid, mille eesmärk on tagada, et:

- äriühingud teevad otsused hindade, kulude ja sisendite, sh näiteks toorainete, tehnoloogia- ja tööjõukulude, toodangu, müügi ja investeeringute kohta vastusena turul pakkumise ja nõudmise osas toimuvale ilma riigi märkimisväärse sellekohase sekkumiseta ning et kulutused tähtsamatele sisenditele peegeldavad turuväärtusi,
- äriühingutel on üks selge peamiste raamatupidamisdokumentide kogum, mida auditeeritakse sõltumatult kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega ning kohaldatakse kõikidel eesmärkidel,

- äriühingute tootmiskulusid ja finantsseisundit ei moonuta oluliselt endine mitteturumajanduslik süsteem eelkõige varade amortisatsiooni, muude mahakandmiste, vahetuskaubanduse ja võlgade hüvitamiseks tehtavate maksete näol.

Väidetav põhjenduse puudumine

- 125 Käesoleva väite pealkirjast nähtub, et hagejad tuginevad ka põhjenduse puudumisele, mida nad repliigi staadiumis ei maininud. Sellega seoses olgu meenutatud, et ülevaade hagi fakti- ja õigusväidetest kodukorra artikli 44 lõike 1 punkti c mõttes ei eelda, et need oleksid sõnastatud kindlal viisil. Kohtupraktika kohaselt tuleb hageja väiteid tõlgendada pigem nende sisust kui kvalifikatsioonist lähtuvalt (Euroopa Kohtu 15. detsembri 1961. aasta otsus liidetud kohtuasjades 19/60, 21/60, 2/61 ja 3/61: *Fives Lille Cail jt vs. Ülemamet*, EKL 1961, lk 559). Tuleb siiski nentida, et hagejad ei esita väidetava põhjendamise puudumise kohta ühtegi argumenti selgelt ja mõistetavalt, mistõttu ei ole sellekohast analüüsi vaja teha. Järelikult tuleb analüüsida vaid argumente, mille kohaselt on algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kohaldamisel tehtud ilmseid hindamisvigu.
- 126 Sellega seoses tuleb meenutada, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c loetletud tingimused on kumulatiivsed, mistõttu juhul, kui tootja ei täida ühte neist tingimustest, tuleb tema turumajandusliku kohtlemise taotlus jätta rahuldamata (eespool punktis 122 viidatud kohtuotsus *Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu*, punkt 54).
- 127 Kõigepealt tuleb analüüsida käesoleva väite kolmandat osa, mis puudutab turumajandusliku kohtlemise võimaldamise kolmandat kriteeriumi.

Kolmas osa, mis puudutab turumajandusliku kohtlemise võimaldamise kolmandat kriteeriumi

- 128 Ajutise määruse põhjendusest 39 nähtub:

„[Uurimine [näitas] märkimisväärseid moonutusi seoses nelja omavahel seotud eksportiva tootja maakasutusõigusega. Nende moonutused lubavad järeldada, et maakasutusõigusi ei antud ega säilitatud kooskõlas turumajanduslike tingimustega. Kohapeal tehti kindlaks, et Hiina [...] pangandus/finantssektor oli oluliselt moonutanud nelja omavahel seotud eksportiva tootja laenu tingimusi. Enamik laenudest olid pärit suure riigiosalusega pankadelt ning selgelt oli näha, et nende äriühingurühmade krediitkõlblikkuse üle otsustamisel arvestasid finantsasutused üldisi riigi tööstuspoliitika põhimõtteid, mistõttu anti laenu halvas majanduslikus olukorras olevatele äriühingutele. Eespool toodud arvesse võttes jõuti lõplikult järeldusele, et neli omavahel seotud eksportivat tootjat ei ole tõendanud, et nad vastavad kolmandale tingimusele.”

– Maakasutusõigus

- 129 Komisjon asus turumajanduslikku kohtlemist puudutavas avalikustamise dokumendis seisukohale, et:
- maakasutusõiguse andmine on seotud õiguse saaja sõnaselge investeerimislubadusega; kui investeringut konkreetsel tähtajal ei tehta, võib riik maa tagasi võtta ilma mis tahes hüvitiseta;
 - maakasutusõigust käsitleva lepingu korrapärase ülesütlemise kuupäeval ei ole investorile/äriühingule ette nähtud mis tahes hüvitis; teisisõnu ootab riik sellistel juhtudel, et erainvestor teeb oma investeringud, st ehitab tehase, ning loovutab talle rendiperioodi lõpus tasuta kogu põhivara (ehitised, masinad jne);
 - maakasutusõiguse andmise heakskiitmise eest vastutas lõplikult riiklik planeerimiskomisjon/kaubandusminister;

- Suzhou Industrial Park määras maakasutusõiguse hinna vastavalt selgetele juhistele, mille andis Hiina Rahvavabariigi riiginõukogu maa hindade määramise meetodi kohta;
 - need moonutused viivad järelduseni, et asjaomased äriühingud ei saanud maakasutusõigust vastavalt turumajanduse tingimustele.
- 130 Ajutise määruse põhjendusest 46 nähtub, et APP kontsern, kuhu hagejad kuulusid, väitis, et „maakasutusõiguse andmisega seoses kindlaks tehtud moonutused ei ole omased üksnes [Hiinale], vaid et sedalaadi praktikat kohtab ka Euroopas, sest tegemist on piirangutega, mille on kehtestanud asutused, kelle ülesanne on investoreid ligi meelitada ja tagada investeeringute vastavus kohaldatavatele regulatiivsetele nõuetele”.
- 131 Käesoleva hagi raames kinnitavad hagejad esiteks, et väidetavaid moonutusi kohtab sageli turumajandusriikides. Teiseks leiavad nad, et tööstuspiirkonnas asuva maa hinnad on kõikides riikides alati kehtestatud ametiasutuste poolt ning et need ametiasutused kehtestavad kõikjal enne tööstusprojektidele loa andmist piiranguid.
- 132 Oma argumentatsiooni põhjendamiseks viitavad hagejad üksnes tõenditele, mille nad esitasid 28. oktoobri 2010. aasta märkustega, mis puudutasid nende turumajandusliku kohtlemise taotlusi, ning repliigile lisatud dokumentidele.
- 133 Tuleb tõdeda, nagu nõukogu õigesti tegi, et hagejad ei vaidlusta komisjoni järeldusi, mille kohaselt esiteks anti maakasutusõigus tingimustel, mis ei vasta turuväärtusele, ning teiseks sekkub riik nende õiguste hinna määramisse.
- 134 Samuti möönsid nad sõnaselgelt, et turumajanduslikku kohtlemist käsitleva uurimise eesmärk ei ole kindlaks teha, kas moonutused võivad esineda ka liidus, nagu märkis komisjon ajutise määruse põhjenduses 46.
- 135 Tuleb meenutada, et vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artiklile 21 ja kodukorra artikli 44 lõikele 1 tuleb hagiavalduses märkida hagi ese ja ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Need peavad olema märgitud piisavalt selgelt ja täpselt, et kostja saaks valmistuda enda kaitsmiseks ja Üldkohus saaks vajaduse korral teha asjas otsuse täiendavate andmeteta. Selleks et tagada õiguskindlus ja korrakohane õigusemõistmine, on hagi vastuvõetavuseks nende sätete kohaselt vaja, et peamised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele hagi tuginetakse, tuleneksid kasvõi kokkuvõtlikult, ent siiski järjekindlalt ja arusaadavalt hagiavalduse tekstist endast. Kuigi teatavate punktide osas saab hagiavalduse teksti toetada ja täiendada viidetega hagiavaldusele lisatud dokumentide osadele, ei saa üldine viide teistele dokumentidele, isegi kui need on hagiavaldusele lisatud, korvata selliste sisuliste õiguslike argumentide puudumist, mis peavad samade sätete kohaselt olema märgitud hagiavalduses endas (vt selle kohta Euroopa Kohtu 13. detsembri 1990. aasta otsus kohtuasjas C-347/88: komisjon vs. Kreeka, EKL 1990, lk I-4747, punkt 28, ja 31. märtsi 1992. aasta otsus kohtuasjas C-52/90: komisjon vs. Taani, EKL 1992, lk I-2187, punktid 17–19). Ent faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele hagejad tuginevad käesoleva etteheite põhjendamiseks, ei tulene arusaadavalt nende menetlusdokumentidest. Kuna hagejad piirduvad viidetega lisadele, tuleb kõnealune etteheide tunnistada vastuvõetamatuks.
- Laenuid
- 136 Turumajanduslikku kohtlemist puudutvast avalikustamise dokumendist nähtub, et komisjon asus seisukohale, et pärast hagejate ja APP kontserni maksejõulisuse uurimist oli keeruline teada, millisel alusel riigi omandis olevad Hiina pangad hindasid APP kontserni maksejõulisust, kuna kontserni äriühingutel oli tõsiseid probleeme oma laenude tagasimaksmisega, nad ei olnud suutelised täitma oma kohustusi nende pankade ees ning sellele vaatamata viimased ei reageerinud. Komisjon nentis

samuti, et pangad andsid laene vaatamata tõsistele likviidsus- ja rahastamisprobleemidele ning raskustele kapitali kaasata. Komisjon tuvastas üldiselt, et riigi omandis olevad Hiina pangad, kes andsid APP kontsernile raha, ei pidanud kontserni kriitilist finantsolukorda problemaatiliseks.

137 Edasi järeltas komisjon:

„Kõigest eeltoodust nähtub selgelt, et antud juhtumil esineb Hiina pangandus- ja finantssektori antud laenude osas olulisi moonutusi. Lisaks on mittekaubanduslikul alusel antud laenude mõju märkimisväärne. On nimelt kaheldav, et äriühing ilma nende laenudeta eksisteeriks. Enamik laenudest olid pärit suure riigiosalusega pankadelt. Seda liiki moonutused on iseloomulikud käitumisele, mis ei vasta turumajanduslikule käitumisele, ning sellest nähtub selgelt, et äriühing ei saa laenu turumajanduse tingimustes, vaid arvestades valitsuse üldist tööstuspoliitikat.”

138 Ajutise määruse põhjendusest 39 nähtub, et „[e]namik laenudest olid pärit suure riigiosalusega pankadelt ning selgelt oli näha, et nende äriühingurühmade krediitkõlblikkuse üle otsustamisel arvestasid finantsasutused üldisi riigi tööstuspoliitika põhimõtteid, mistõttu anti laenu halvas majanduslikus olukorras olevatele äriühingutele”.

139 Lisaks nähtub ajutise määruse põhjendusest 47, et APP kontsern oli esiteks „seisukohal, et komisjoni järeldused on spekulatiivsed”. Teiseks väitis ta, „et komisjoni avastatud moonutused on äärmisel juhul subsiidiumid” ja seega väitis ta, „et kuna paralleelselt toimub subsiidiumivastane uurimine, ei saa need väidetavad subsiidiumid olla põhjuseks turumajandusliku kohtlemise kohaldamisest keeldumiseks”.

140 Esiteks tuleb nentida, et hagejad ei eita, et komisjoni avastatud moonutused esinevad ning nad ei esita ühtegi tõendit kinnitamaks väidet, mille kohaselt on komisjoni järeldused puhtspekulatiivsed.

141 Teiseks, mis puudutab argumenti, mille kohaselt on need moonutused „ilmselgelt subsiidiumid”, mida tohib kompenseerida vaid tasakaalustavate tollimaksudega, siis nähtub ajutise määruse põhjendusest 47, et komisjon märkis, et „turumajandusliku kohtlemise kohaldamise üle otsustamiseks korraldatud hindamise käigus tehti kindlaks, et Hiina [...] pangandus- ja finantssektor on laenuitingimusi moonutanud”. Komisjon asus niisiis seisukohale, et „[s]ee on moonutus, mis on üle võetud mitteturumajanduslikust süsteemist ning ei ole mingit seotud sellega, kas sellise tegevuse mõju võib pidada tasakaalustavaks subsiidiumiks või mitte”.

142 Käesolevas asjas viitavad hagejad üldiselt oma 8. juuni 2010. aasta kirjale, milles nad väitsid, et subsiidium ei saa olla turumajandusliku kohtlemise taotluste rahuldamata jätmise põhjus, esitamata põhjalikumaid selgitusi.

143 APP kontserni selles kirjas toodud ja ajutise määruse põhjenduses 48 kokku võetud märkustest nähtub, et APP kontserni arvates „Hiina [...] eksportivate tootjate rühma suhtes tuleb kohaldada turumajanduslikku kohtlemist, et vältida topeltarvestust samal ajal toimuva subsiidiumivastase uurimise põhjal”. APP kontsern väitis, et „riigipoolne subsideerimine on osa turumajandusliku kohtlemise kohaldamise üle otsustamiseks korraldatud hindamisest, et see mõjutab hindamise tulemusi ja seega käsitatakse seda paralleelselt subsiidiumivastase uurimisega”. APP kontsern viitas ka proportsionaalsuse põhimõttele ja õigusele heale haldusele.

144 Komisjon lükkas need argumendid tagasi ajutise määruse põhjenduses 49 esiteks seetõttu, et „[a]sjaolu, et samal ajal toimub ka subsiidiumivastane uurimine, ei muuda uurimisasutuse kohustust tagada, et turumajandusliku kohtlemise kohaldamise tingimused oleksid täidetud”. Teiseks „on dumpinguvastaste tollimaksude ja tasakaalustavate tollimaksude topeltarvestus reguleeritud asjakohaste ELi õigusaktidega, nimelt algmääruse artikli 14 lõikega 1 ja nõukogu 11. juuni 2009. aasta määruse (EÜ) nr 597/2009 (kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole [liidu] liikmed) artikli 24 lõike 1 teise lõiguga, ning ei sõltu sellest, kas kõnealuse eksportija suhtes kohaldatakse turumajanduslikku

kohtlemist või ei”, samas „[i]gal juhul, kuna Hiina [...] koostööd tegevate isikute suhtes kavandatava esialgse dumpinguvastase tollimaksu aluseks on kahju kõrvaldamise tase ja mitte dumpingumarginaal, siis on kõik väited topeltarvestuse kohta valed”.

- 145 Käesolevas asjas nähtub toimikust, et hagejad neid kaalutlusi vaidlustanud ei ole.
- 146 Hagejad meenutavad, et nad selgitasid oma 8. juuni 2010. aasta kirjas ka seda, et vastavalt WTO õigusele, täpsemalt subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 32 lõikele 1 on olemas vaid kaks subsiidiumide korral kohaldatavat parandusmeedet, st esiteks WTO vaidluste lahendamise kasutamine ning teiseks tasakaalustavad tollimaksud, mida saab kehtestada vaid pärast subsiidiumide kohta toimunud uurimist. Seega ei saa liidu institutsioonid ühepoolselt karistada äriühinguid, kes saavad subsiidiume, lükates dumpinguvastases menetluses tagasi nende turumajandusliku kohtlemise taotlused, hindamata, kas need subsiidiumid on ebaseaduslikud või tasakaalustavad.
- 147 Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et WTO lepingud ei kuulu oma iseloomu ja ülesehituse tõttu põhimõtteliselt nende normide hulka, millest lähtuvalt kontrollib liidu kohus EÜ artikli 230 esimese lõigu alusel liidu institutsioonide õigusaktide õiguspärasust (vt selle kohta Euroopa Kohtu 23. novembri 1999. aasta otsus kohtuasjas C-149/96: Portugal vs. nõukogu, EKL 1999, lk I-8395, punkt 47, ja 9. jaanuari 2003. aasta otsus kohtuasjas C-76/00 P: Petrotub ja Republica vs. nõukogu, EKL 2003, lk I-79, punkt 53).
- 148 Liidu kohus peab siiski kontrollima kõnealuse liidu akti õiguspärasust WTO eeskirjade alusel juhul, kui liit on soovinud täita WTO raames võetud teatud kohustust, või olukorras, kus liidu õigusakt viitab sõnaselgelt WTO lepingute konkreetsetele sätetele (vt selle kohta Euroopa Kohtu eespool punktis 147 viidatud kohtuotsus Portugal vs. nõukogu, punkt 49; eespool punktis 147 viidatud kohtuotsus Petrotub ja Republica vs. nõukogu, punkt 54, ning 27. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-351/04: Ikea Wholesale, EKL 2007, lk I-7723, punkt 30).
- 149 Seega tuleb analüüsida, kas see on nii käesolevas asjas.
- 150 Sellele küsimusele tuleb vastata siiski eitavalt.
- 151 Esiteks, algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese lõigu kolmanda taandega ei rakendata subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 32 lõiget 1.
- 152 Teiseks, turumajanduslikku kohtlemist käsitlev otsus ei viita ka sõnaselgelt WTO lepingute, sh subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu konkreetsetele sätetele.
- 153 Kolmandaks, turumajanduslikku kohtlemist käsitlevad otsused võeti vastu enne, kui tehti kindlaks, kas selle võimaldamise tingimused, nagu need on loetletud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimeses lõigus, on täidetud. Neid ei võetud vastu pärast dumpingu või subsideerimise tuvastamist. Need ei ole dumpingu või subsideerimise koosseisuga lahutamatult seotud. Järelikult ei ole turumajanduslikku kohtlemist käsitlev otsus konkreetne meede subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 32 lõike 1 tähenduses.
- 154 Kõigist eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et hagejatel ei ole alust väita, et turumajanduslikku kohtlemist käsitlev otsus tehti subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 32 lõiget 1 rikkudes.
- 155 Järelikult ei teinud liidu institutsioonid mingit hindamisviga algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese lõigu kohaldamisel, järeldades et hagejad ei täitnud turumajandusliku kohtlemise võimaldamise kolmandat kriteeriumi.

156 Kuna selles artiklis esitatud tingimused on kumulatiivsed, ei ole esimest ja teist turumajandusliku kohtlemise võimaldamise kriteeriumi vaja analüüsida, sest käesolevas asjas ei ole kolmas kriteerium täidetud.

157 Järelikult tuleb kolmanda väite kolmas osa ja sellest tulenevalt väide tervikuna tagasi lükata.

Neljas väide, et uurimine oli ebaõiglane ja erapoolik ning tõendamiskoormis ülemäärane

158 Käesolev väide koosneb kahest osast, millest esimese kohaselt on väidetavalt rikutud hea halduse põhimõtet ja teise kohaselt on väidetavalt rikutud algmääruse artikli 18 lõikeid 1, 3 ja 6.

Esimene osa, mis puudutab hea halduse põhimõtte väidetavat rikkumist

159 Esimese osa raames väidavad hagejad, et komisjon on rikkunud hea halduse põhimõtet esiteks sellega, et pani neile turumajandusliku kohtlemise taotluste hindamisel ülemäärase tõendamiskoormise ning teiseks sellega, et muutis oma põhjendust seoses äriühingu kohustusega ühitada raamatupidamine tehingutega, kui seisis silmitsi nende vastuväidetega. Lisaks ei hinnatud turumajandusliku kohtlemise taotlusi erapooletult ja lojaalselt.

160 Seoses argumendiga, mille kohaselt turumajandusliku kohtlemise taotlusi ei hinnatud erapooletult ja lojaalselt, tuleb nentida, et hagejad ei selgitanud mingil moel oma etteheidet, mistõttu tuleb see kodukorra artikli 44 lõike 1 punkti c alusel tunnistada vastuvõetamatuks. Lisaks asjaolu, et hagejad leiavad, et liidu institutsioonide antud selgitused ei ole rahuldavad, ei tõenda kuidagi, et viimased rikkusid oma hoolsuskohustust.

161 Käesolevas asjas nõudis komisjon hagejatelt nii 2. septembri 2010. aasta turumajandusliku kohtlemise taotlusi käsitlevas avalikustamise dokumendis kui ka 17. septembri 2010. aasta ärakuulamisel, et nad tõendaksid, et nad tegutsevad turumajanduse tingimustes, ilma et komisjon ise oleks pidanud tõendama, et hagejad ei vastanud turumajandusliku kohtlemise kriteeriumidele.

162 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast nähtub, et liidu institutsioonidel on ühise kaubanduspoliitika ja iseäranis kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad. Kohtulik kontroll sellise hinnangu üle peab niisiis piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, vaidlustatud valiku tegemise aluseks olevate asjaolude sisulist õigsust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist (Euroopa Kohtu eespool punktis 148 viidatud kohtuotsus Ikea Wholesale, punktid 40 ja 41, ning 16. veebruari 2012. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-191/09 P ja C-200/09 P: nõukogu ja komisjon vs. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 63).

163 Sama kehtib asjaomase riigi õigusliku ja poliitilise olukorra osas, mida liidu institutsioonid peavad hindama otsustamiseks, kas eksportija tegutseb turumajanduse tingimustes ilma riigi märkimisväärse sekkumiseta ning kas selle tulemusena võib tunnustada tema turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatust (Üldkohtu 18. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-155/94: Climax Paper vs. nõukogu, EKL 1996, lk II-873, punkt 98; eespool punktis 122 viidatud kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, punkt 49, ja eespool punktis 64 viidatud kohtuotsus Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vs. nõukogu, punkt 81).

164 Kuigi kaubanduse kaitsemeetmete ja eelkõige dumpinguvastaste meetmete valdkonnas ei saa liidu kohus sekkuda liidu ametivõimude pädevusse jäetud hindamisse, on tal sellegipoolest kohustus kindlaks teha, kas institutsioonid võtsid arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid ja hindasid toimikus olevaid

tõendeid nõutud hoolsusega (vt selle kohta Üldkohtu 13. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas T-413/03: Shandong Reipu Biochemicals vs. nõukogu, EKL 2006, lk II-2243, punkt 64 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 165 Lisaks tuleb meenutada, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktist c ilmneb, et tõendamiskohustus lasub tootjal, kes taotleb turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundit. Nimelt peab algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c alusel esitatud taotlus sama määruse artikli 2 lõike 7 punkti b kohaselt olema esitatud kirjalikult ja sisaldama piisavat tõendusmaterjali selle kohta, et tootja tegutseb turumajanduse tingimustes. Järelikult ei pea liidu institutsioonid tõendama, et tootja ei vasta kõnealuse seisundi saamiseks seatud tingimustele. Küll aga peavad need institutsioonid hindama, kas tootja esitatud asjaolud on piisavad tõendamaks, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimeses lõigus esitatud tingimused on täidetud, ja liidu kohus peab kontrollima, kas sellisel hindamisel ei ole tehtud ilmset hindamisviga (Euroopa Kohtu 2. veebruari 2012. aasta otsus kohtuasjas C-249/10 P: Brosmann Footwear (HK) jt vs. nõukogu, punkt 32; vt selle kohta ka eespool punktis 122 viidatud kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, punkt 53, ning eespool punktis 64 viidatud kohtuotsus Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vs. nõukogu, punkt 83).
- 166 Siiski tuleneb hea halduse põhimõttest, mis on üks liidu õiguse üldpõhimõtetest, et turumajanduslikku kohtlemist taotlevatele eksportivatele tootjatele liidu institutsioonide pandav tõendamiskoormis ei tohi olla ebamõistlik (vt selle kohta Üldkohtu 8. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas T-221/05: Huvis vs. nõukogu, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 77).
- 167 Kohtuasja toimikust nähtub, et hagejad vaidlustavad üksnes asjaolu, et nad pidid turumajandusliku kohtlemise teise tingimuse raames esitama tõendid, mis kinnitaksid, et nende raamatupidamine kajastab nende tehinguid. Sellega seoses pidid hagejad tõendama seost maksete ja deebetkirjete ja nende raamatupidamiskirjete vahel esiteks eksporditehingute, teiseks seotud osapooltega realiseeritud omamaise müügi ning kolmandaks mitteseotud tarnijatelt ostetud tooraine suhtes.
- 168 Niisugust tõendamiskoormist ei saa pidada ebamõistlikuks.
- 169 Lisaks ei nähtu toimikust, et komisjon muutis oma põhjendusi seoses kohustusega ühitada hagejate raamatupidamine nende tehingutega, nagu hagejad väidavad.
- 170 Seetõttu tuleb käesoleva väite esimene osa tagasi lükata.

Teine osa, mis puudutab algmääruse artikli 18 lõigete 1, 3 ja 6 väidetavat rikkumist

- 171 Hagejad on seisukohal, et esimeses osas esitatud asjaoludest tuleneb, et komisjon ei teinud nendega koostööd, et saavutada ühine eesmärk teha kindlaks, kas turumajandusliku kohtlemise taotlustes nende esitatud teave olid õige, nagu on ette nähtud algmääruse artikli 18 lõigetes 1, 3 ja 6, tõlgendatuna WTO apellatsioonikogu 24. juuli 2001. aasta järelduste valguses juhtumi „USA – Teatavate Jaapanist pärit kuumvaltsitud terasetoodete suhtes kehtestatud dumpinguvastased meetmed” (WT/DS184/AB/R, lõige 99) kohta. Hagejate sõnul nähtub nendest järeldustest, et komisjon rikub algmääruse artiklit 18 iga kord, kui ta ei tee uurimisaluste pooltega koostööd ühise eesmärgi saavutamiseks.
- 172 Enne teise osa analüüsimist tuleb määratleda asjaolud, nagu need on esitatud esimeses osas, mille hagejad viitavad. Tuleb tõdeda, et hagejad kinnitavad esiteks hagiavalduse punktis 201, et selle asemel, et asuda nendega koostööd tegema, komisjon „kogus kontrolli käigus ebasoodsaid asjaolusid ning edastas need [neile] [...] alles nende turumajandusliku kohtlemise taotlusi käsitlevates avalikustamise dokumentides”. Teiseks kinnitavad hagejad hagiavalduse punktis 204, et komisjoni „ainsaks mureks ja prioriteediks [kohapealse kontrolli käigus] oli siduda avatud kontodele laekunud kindlad summad konkreetsete arvetega, raamatupidamisdokumentides olevate dokumentide alusel”.

- 173 Siiski tuleb tõdeda, et hagejad ei esita oma kinnituste põhjendamiseks ühtegi tõendit. Nad piirduvad pelkade kinnituste esitamisega.
- 174 Kuna algmääruse artikli 18 lõigete 1, 3 ja 6 rikkumise etteheitega koos ei ole esitatud nende faktiliste ja õiguslike argumentide ülevaadet, millele see tugineb, tuleb etteheide kodukorra artikli 44 lõike 1 punkti c alusel tunnistada vastuvõetamatuks.
- 175 Igal juhul räägib hagejate kinnitustele vastu asjaolu, et käesolevas asjas oli komisjon kogu uurimise ajal koostööaldis. Esiteks, hagejate sõnaselgel palvel pikendas ta mitmel korral neile määratud tähtaegu; hagejad seda ei vaidlusta. Teiseks korraldas ta ärakuulamise mõni tund pärast seda, kui ta oli hagejatelt vastava taotluse saanud; ka seda hagejad ei vaidlusta. Kolmandaks võttis ta arvesse märkusi, mille hagejad esitasid turumajanduslikku kohtlemist puudutava avalikustamise dokumendi teemal.
- 176 Seetõttu tuleb käesoleva väite teine osa tagasi lükata.
- 177 Järelikult tuleb neljas väide tervikuna tagasi lükata.

3. Kahju hindamist käsitlevad väited

Viies väide, et on rikutud algmääruse artikli 3 lõiget 2

- 178 Viies väide koosneb kahest osast.
- 179 Esimese osa kohaselt on rikutud algmääruse artikli 3 lõiget 2 seeläbi, et komisjon jättis kahju hindamisel välja ühe viiest liidu tootjast, kes uurimisel koostööd tegid, esitamata põhjendusi.
- 180 Teise osa kohaselt on rikutud algmääruse artikli 3 lõiget 2 seeläbi, et komisjon tugines andmetele, mille edastasid neli tüüpilist tootjat, mitte andmetele liidu tootmisharu kohta tervikuna, kui ta hindas asjaolusid, mida on sobiv nimetada mikromajanduslikeks teguriteks
- 181 Sissejuhatuseks tuleb meenutada, et algmääruse artikli 3 lõikes 2 on sätestatud, et „[k]ahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ja selle raames uuritakse objektiivselt [esiteks] dumpinguhinnaga impordi mahtu ja mõju samasuguste toodete hindadele ühenduse turul [ning teiseks] kõnealuse impordi edaspidist mõju ühenduse tootmisharule”.
- 182 Tuleb meenutada, et vastavalt kohtupraktikale on liidu institutsioonidel ühise kaubanduspoliitika ja iseäranis kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad (vt selle kohta Euroopa Kohtu 4. oktoobri 1983. aasta otsus kohtuasjas 191/82: Fediol vs. komisjon, EKL 1983, lk 2913, punkt 26; eespool punktis 148 viidatud kohtuotsus Ikea Wholesale, punkt 40; 3. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas C-535/06 P: Moser Baer India vs. nõukogu, EKL 2009, lk I-7051, punkt 85, ning Üldkohtu 18. septembri 2012. aasta otsus kohtuasjas T-156/11: Since Hardware (Guangzhou) vs. nõukogu, punkt 134).
- 183 Lisaks eeldab kahju kindlaksmääramine väljakujunenud kohtupraktika kohaselt keerukate majandusküsimuste hindamist. Hindamisel on institutsioonidel laiaulatuslik kaalutusõigus (eespool punktis 96 viidatud kohtuotsus Nakajima vs. nõukogu, punkt 86; Üldkohtu 28. septembri 1995. aasta otsus kohtuasjas T-164/94: Ferchimex vs. nõukogu, EKL 1995, lk II-2681, punkt 131, ja 14. märtsi 2007. aasta otsus kohtuasjas T-107/04: Aluminium Silicon Mill Products vs. nõukogu, EKL 2007, lk II-669, punkt 43, ja eespool punktis 182 viidatud kohtuotsus Since Hardware (Guangzhou) vs. nõukogu, punkt 135).

- 184 Liidu kohtu kontroll peab seega piirduma selle kontrollimisega, kas menetlusnormidest on kinni peetud, kas vaidlustatud valiku tegemise aluseks olevad asjaolud on sisuliselt õiged, kas nende faktiliste asjaolude hindamisel ei ole tehtud ilmset hindamisviga või kas võimu ei ole kuritarvitatud (Üldkohtu eespool punktis 183 viidatud kohtuotsus Ferchimex *vs.* nõukogu, punkt 67; 28. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-210/95: EFMA *vs.* nõukogu, EKL 1999, lk II-3291, punkt 57; eespool punktis 183 viidatud kohtuotsus Aluminium Silicon Mill Products *vs.* nõukogu, punkt 43, ja eespool punktis 182 viidatud kohtuotsus Since Hardware (Guangzhou) *vs.* nõukogu, punkt 136).
- 185 Lisaks peab hageja esitama tõendid, et Üldkohus saaks tuvastada, et nõukogu on kahju ulatuse hindamisel teinud ilmse kaalutusvea (vt selle kohta Üldkohtu eespool punktis 122 viidatud kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic *vs.* nõukogu, punkt 119, ja 4. oktoobri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-300/03: Moser Baer India *vs.* nõukogu, EKL 2006, lk II-3911, punkt 140 ja seal viidatud kohtupraktika ning eespool punktis 182 viidatud kohtuotsus Since Hardware (Guangzhou) *vs.* nõukogu, punkt 137).
- Esimene osa, mis puudutab kahju hindamisel Soome tootja väljajätmise väidetavat põhjendamata jätmist
- 186 Esiteks, hagejad väidavad, et kuigi komisjon ei koostanud valimit, piiras ta mikromajanduslikeks määratletava mitme kahjuteguri analüüsi, kuna ainult nelja kaebuse esitajat kontrolliti ja peeti liidu tootmisharu esindavaks. Sellega seoses komisjon ei põhjendanud, miks ta jättis välja Soome tootja.
- 187 Hagejad väidavad, et jättes kahju hindamisel arvesse võtmata ühe neist liidu tootjatest, kes esindavad positiivseid suundumusi, ning pidades tüüpiliseks vaid nelja kaebuse esitanud tootjat, ei viinud komisjon läbi talle esitatud asjaolude „objektiivset analüüsi” WTO apellatsioonikoja kirjeldatud tähenduses.
- 188 Nõukogu väidab, et komisjon ei jätnud tähelepanuta Soome tootja koostööd, kuna viimane ei esitanud mikromajanduslike tegurite analüüsiks vajalikke andmeid, ning kuna makromajanduslike kahjutegurite analüüsi osas olid seda tootjat puudutavad andmed hõlmatud Cepifine edastatud teabega.
- 189 Nõukogu väidab, et Soome tootja toodang moodustas kõige rohkem vaid 1,4% liidu tootmisharu toodangust ning et edastatud arvandmed, isegi kui need viitasid teatavale positiivsele suundumusele, ei saanud vastu rääkida kõigi liidu tootjate suhtes tehtud kahjuanalüüsile.
- 190 Nõukogu rõhutab asjaolu, et valimi saab koostada vaid juhul, kui koostööd teha otsustanud ettevõtjad on nii arvukad, et igähe juures ei ole uurimist läbi viia võimalik. Igal juhul olid koostööd teinud ettevõtjad tüüpilised liidu tootmisharu esindamiseks.
- 191 Eeltoodut arvestades tuleb kindlaks teha, kas – nagu väidavad hagejad – komisjon ei analüüsinud tõepoolest kahjuhinnangut, tuginedes objektiivsetele tõenditele, kui ta jättis Soome tootja positiivseid andmeid esitanud liidu tootmisharu alt välja.
- 192 Sellega seoses esitavad hagejad kirja, mis on saadetud 18. märtsil 2010 ja milles komisjon palus Soome tootjal esitada oma märkused ja millele viimane vastas 30. aprillil 2010. aasta kirjas, millest nähtub, et ta ei ole kahju kandnud. Selle kohta väitsid hagejad uurimise käigus, et komisjon ei võinud selle tootja koostööd jätta mõistliku põhjuseta arvesse võtmata.
- 193 Olgu märgitud, et dumpinguvastaste juhtumite raames sõltuvad nõukogu ja komisjon vabatahtlikust koostööst, mida teevad huvitatud isikud, esitades neile ette nähtud tähtaegade jooksul vajalikku teavet (eespool punktis 184 viidatud kohtuotsus EFMA *vs.* nõukogu, punkt 71).

- 194 Nagu märgivad hagejad, on vaidlustatud määruse põhjenduses 10 kirjas, et „[v]astused küsimustikele ja täiendavad dokumendid saadi kahelt Hiina [...] eksportivate tootjate rühmalt, [Cepifinelt], neljalt kaebuse esitanud liidu tootjalt, 16 sõltumatult importijalt ja kauplejalt, 17 kasutajalt ja kolmelt trükitööstuse ja paberitootjate ühenduselt ja ühelt USA tootjalt, sest USA kavatseti võtta võrdlusriigiks”.
- 195 Ent ajutise määruse põhjenduses 29 nähtub, et algatamisteates sätestatud tähtaja jooksul andsid endast märku ainult neli liidu tootjat.
- 196 Vaidlustatud määruse põhjendusest 90 nähtub, et „[k]äesoleva uurimise käigus määratleti liidu tootmisharu nende liidu tootjate tasandil, kelle arvele langeb liidu kogutoodang [...] vaatamata sellele, kas tootjad toetasid kaebust või kas nad osalesid uurimises”.
- 197 Ajutise määruse põhjendusest 77 nähtub, et „[u]urimisperioodil tootis ELis samasugust toodet 14 teadaolevat tootjat ja veel mõned väga väiksed tootjad” ja et „Cepifine esitatud andmed hõlmavad hinnanguliselt 98% liidu tootjate toodangust”.
- 198 Eeltoodust ilmneb, et makromajanduslike tegurite osas võeti Soome tootja olukord arvesse, kuna Cepifine edastatud andmed hõlmasid 98% liidu eksportivate tootjate toodangust.
- 199 Mis puudutab aga mikromajanduslikke tegureid, mida saab hinnata ainult üksikettevõtjate edastatud andmete alusel, siis tuleb tõdeda, et Soome tootja ei vastanud algatamise teates ette nähtud tähtaja jooksul.
- 200 Seega asjaolu, et Soome tootja ei vastanud, ei saa endast kujutada puudust konkreetse analüüsi raames, mis põhineb kahju hindamise objektiivsetel tõenditel.
- 201 Järelikult tuleb kõnealune etteheide tagasi lükata.
- 202 Teiseks väidavad hagejad, et institutsioonid ei täitnud ELTL artikli 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 seisukohast põhjendamisnõudeid.
- 203 Nõukogu on seisukohal, et hagejad ei esita vaidlustatud määruse põhjendamata jätmise osas ühtegi tõendit.
- 204 Esimese osa esimese etteheite raames läbi viidud analüüsi arvestades tuleb jõuda järeldusele, et ELTL artiklit 296 ega põhiõiguste harta artiklit 41 ei ole samuti rikutud.
- 205 Järelikult tuleb kõnealune etteheide tagasi lükata.
- 206 Seetõttu tuleb käesoleva väite esimene osa tagasi lükata.
- Teine osa, mis puudutab liidu tüüpilisel neljal tootjal põhineva mikromajanduslike kahjutegurite väidetava hindamise üksikasjalikke eeskirju
- 207 Esiteks, hagejad väidavad, et nõukogu määratluse kohaselt koosnes liidu tootmisharu Cepifine 14 liikmest, samas kui uurimise raames oli komisjoni analüüs teatavate kahjutegurite puhul piiratud nelja tüüpilise tootja olukorra hindamisega.
- 208 Hagejad väidavad, et teatavad kahjutegurid, st mikromajanduslikud tegurid, puudutavad piiratud tootjate arvu, st neli kaebuse esitajat ja Soome tootja, kes ainsatena küsimustikule vastasid.

- 209 Hagejate sõnul andis see meetod kahju kohta vale pildi, kuna see ei vasta tootjate alarühma olukorrale ega Cepifine 14 liikme olukorrale. Nimelt ei saa komisjon ühel poolt hinnata teatud tegurite osas liidu tootmisharu kantud kahju ning teiselt poolt piirduda teiste tegurite osas kahju hindamisega, mida kandis tootjates ainult tüüpiline osa.
- 210 Hagejad leiavad, et kriteeriumid, mida komisjon kasutas kahjutegurite klassifitseerimisel makromajanduslikeks ja mikromajanduslikeks, ei ole loogilised. Veel väidavad nad, et vaidlustatud otsuses ei ole sel teemal esitatud ühtegi põhjendust ega selgitust.
- 211 Nõukogu väidab, et liidu tootmisharu määratleti kui kõik liidu tootjad, kes esindavad liidu kogutoodangut, kelle hulka kuuluvad Cepifine 14 liiget.
- 212 Nõukogu väidab, et algmääruse artikli 3 lõige 2 ei keela analüüsida eri kahjutegureid lähtudes liidu tootjate eri alarühmadest.
- 213 Nõukogu leiab, et analüüs vastab algmääruse artikli 3 lõikes 2 loetletud kriteeriumidele nii mikromajanduslike kui ka makromajanduslike kahjutegurite osas.
- 214 Nõukogu leiab, et makromajanduslike ja mikromajanduslike kriteeriumide eristamine on loogiline ning põhineb praktilistel kaalutlustel, eelkõige andmete kättesaadavus.
- 215 Tuleb märkida, et käesoleva väite raames ei vaidle hagejad vastu nende tegurite ja majandusnäitajate asjassepuutuvusele, mida institutsioonid kasutasid liidu tootmisharule tekkinud kahju hindamisel, ega komisjonipoolsele analüüsile nende kohta, nagu ilmneb vaidlustatud määruse põhjendustest 90 ja 91.
- 216 Tuleb meenutada, et hagejad vaidlustavad tegurite klassifitseerimise ja komisjoni kasutatud meetodi.
- 217 Algmääruse artikli 3 lõikes 5 on ette nähtud:
- „Uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid, sh asjaolu, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu või subsideerimise mõjudest, tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku, müügi, kasumi, toodangu, turuosa, tootlikkuse, investeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse rakendusastme tegelikku ja võimalikku vähenemist, ühenduse hindu mõjutavaid tegureid ning tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahakäibele, laovarudele, tööhõivele, töötasudele, kasvule, kapitali kaasamise võimele ja investeringutele. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.”
- 218 Seoses makromajanduslike teguritega ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 90, et „komisjonil [on] tavaks hinnata makromajanduslikke tegureid kogu liidu tootmisharu tasandil tekitatud kahju alusel [...] [,] liidu tootmisharu [määratleti] nende liidu tootjate tasandil, kelle arvele langeb liidu kogutoodang [...] vaatamata sellele, kas [...] kas nad osalesid uurimises”.
- 219 Selles küsimuses nähtub ajutise määruse põhjendusest 89, et „[m]akromajanduslikke elemente (toodang, olemasolev tootmisvõimsus, tootmisvõimsuse rakendus, müügimaht, turuosa, majanduskasv ja dumpingumarginaalide suurusjärg) hinnati kogu liidu tootmise tasandil, tuginedes Cepifinelt saadud teabele”.
- 220 Seoses mikromajanduslike teguritega nähtub vaidlustatud määruse põhjendusest 91, et „[m]ikromajanduslikke tegureid analüüsiti representatiivsete liidu tootjate tasandil sõltumata nende toetavast või mittetoetavast seisukohast kaebusele”.

- 221 Selles küsimuses nähtub ajutise määruse põhjendusest 90, et „[m]ikromajanduslike elementide (keskmised ühikuhinnad, tööhõive, palgad, tootlikkus, varud, tulusus, rahavoog, investeeringud, investeeringutasuvus, kapitali kaasamise võime) analüüs viidi läbi liidu tootjate tasandil ja neilt saadud teabe põhjal, mida kontrolliti”.
- 222 Olgu meenutatud, et dumpinguvastaste juhtumite raames sõltuvad nõukogu ja komisjon vabatahtlikust koostööst, mida teevad huvitatud isikud, esitades neile ette nähtud tähtaegade jooksul vajalikku teavet (vt eespool punkt 193).
- 223 Eeltoodust nähtub, et kooskõlas algmääruse artikli 3 lõikega 5 analüüsis komisjon seoses makromajanduslike teguritega eri kriteeriume liidu tootmisharu seisukohast ning seoses mikromajanduslike teguritega üksikettevõtjate seisukohast.
- 224 Nimelt hinnati makromajanduslikke tegureid Cepifine edastatud teabe alusel, mis hõlmab 98% liidu tootjate toodangust.
- 225 Lisaks, mikromajanduslikke tegureid, mis põhinevad üksikettevõtjate edastatud kättesaadaval tabel, hinnati nelja tüüpilise kaebuse esitanud tootja edastatud andmete alusel, välja arvatud Soome tootja, kes endast määratud tähtaja jooksul märku ei andnud.
- 226 Liidu institutsioonidel ei ole oma kaalutusõiguse raames algmäärusest tulenevalt mingit kohustust klassifitseerida makromajanduslikud ja mikromajanduslikud kriteeriumid või keeldu moodustada tootjate alarühmasid, kuna komisjon viib läbi objektiivse analüüsi, tuginedes objektiivsetele tõenditele, nagu ta käesolevas asjas tegi.
- 227 Seega tuleb tõdeda, et hagejad ei esita oma etteheite põhjendamiseks ühtegi tõendit, mis näitaks, et kahjutegurite klassifitseerimine ja komisjoni meetod ei võimaldanud viia läbi konkreetset analüüsi objektiivsete tõendite alusel.
- 228 Järelikult tuleb etteheide tagasi lükata.
- 229 Teiseks väidavad hagejad, et komisjon oleks pidanud moodustama valimi.
- 230 Algmääruse artiklist 30 nähtub, et „[o]luline on ette näha väljavõtteline uuring juhtudeks, kui asjaosalisi või tehinguid on liiga palju, et oleks võimalik uurimine lõpule viia ette nähtud tähtaja jooksul”.
- 231 Ent nagu märgib nõukogu, ei olnud komisjon käesolevas asjas kohustatud valimi meetodit kasutama (vt eespool punkt 190).
- 232 Nimelt, kooskõlas liidu institutsioonide kaalutusõigusega, nagu kohtupraktikas on seda tunnustatud, ei teinud komisjon ilmset hindamisviga, kuna uurimisel tegid koostööd ainult neli tüüpilist tootjat.
- 233 Järelikult tuleb etteheide tagasi lükata.
- 234 Kolmandaks tuleb tõdeda, et hagejad piirduvad viitega asjaolule, et vaidlustatud määrust ei ole põhjendatud, esitamata ELTL artikli 296 väidetava rikkumise tõendamiseks siiski mis tahes tõendit.
- 235 Etteheide tuleb seega tagasi lükata.
- 236 Seetõttu tuleb teine osa tagasi lükata.
- 237 Järelikult tuleb viies väide tervikuna tagasi lükata.

Kuues väide, et rikutud on algmääruse artikli 3 lõiget 1 ja artikli 9 lõiget 4

- 238 Esiteks, hagejad märgivad Üldkohus, et „nad said alles menetluse väga hilises staadiumis teada meetodist, mida komisjon järgis, et jõuda 8% sihtkasumini”.
- 239 Vaidlustatud määruse põhjendusest 156 nähtub, et „[ü]ks Hiina eksportivate tootjate rühm palus täpsemat teavet 8% sihtkasumi arvutusmeetodi kohta, mida kasutati kahjusid vältiva hinna arvutamiseks[, viidates] kaebusele, milles pakutud sihtkasum oli madalam”.
- 240 Kui eeldada, et tegemist on argumendiga, ei tõenda hagejad, et see väidetav hiline mine neid kahjustas, et esitada oma seisukoht, ning rikkus nende kaitseõigusi.
- 241 Seetõttu, osas, milles hagejad soovivad sisuliselt tugineda kaitseõiguste rikkumisele, tuleb see etteheide tagasi lükata.
- 242 Teiseks, hagejad väidavad, et komisjon rikkus algmääruse artikli 3 lõiget 1 ja artikli 9 lõiget 4, kuna ta võttis aluseks 8% sihtkasumi.
- 243 Olgu meenutatud, et algmääruse artikli 3 lõikes 1 on sätestatud, et „mõiste „kahju” [tähendab] käesoleva määruse kohaselt ühenduse tootmisharule tekitatud olulist kahju, ühenduse tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või ühenduse tootmisharu rajamise olulist pidurdamist”.
- 244 Algmääruse artikli 9 lõikes 4 on sätestatud, et „[d]umpinguvastase tollimaksu summa ei ületa kindlaksmääratud dumpingumarginaali, kuid see peaks olema nimetatud marginaalist väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab ühenduse tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks”.
- 245 Nende artiklite lugemisel ilmneb, et nõukogu kasutatav kasumimarginaal kõnealuse kahju kõrvaldamiseks vajaliku sihthinna arvutamisel peab piirduma kasumimarginaaliga, mille saavutamist ühenduse tootmisharu võib põhjendatult eeldada tavapärastes konkurentsitingimustes dumpinguhinnaga impordi puudumisel. Algmääruse artikli 3 lõikega 1 ja artikli 9 lõikega 4 ei oleks kooskõlas, kui liidu tootmisharule omistada kasumimarginaal, mida ta dumpingu puudumisel ei oleks saanud saavutada (eespool punktis 184 viidatud kohtuotsus EFMA vs. nõukogu, punkt 60).
- 246 Hagejad väidavad, et sihtkasum arvutati selle põhjal, mida peeti liidu paberitööstuse (investeeringud) kapitali kohaseks tuluseks, mitte marginaali alusel, mis on võimalik saavutada dumpinguhinnaga impordi puudumisel, kuna viimane peab olema piiratud kasumimarginaaliga, mida liidu tootmisharu võib põhjendatult oodata tavapärastes turutingimustes.
- 247 Küsimus ei ole selles, kas 8% sihtkasum on piisav, et katta investeeringud ja võetud riskid, vaid selles, kas selline kasum on realiseeritav dumpinguhinnaga impordi puudumisel. Seda argumenti tuleb mõista selliselt, et see puudutab ilmset hindamisviga kasumimarginaali arvutamisel.
- 248 Nõukogu väidab, et konkreetse tootmisharu kapitali kohase tuluse ja tavapärastes ja moondamata turutingimustes realiseeritava kasumi vahel on seos, kuna kapitalimahukad tootmissektorid, mis vajavad suuremahulisi alginvesteeringuid, investeerivad vaid juhul, kui nad võivad oodata investeeringult piisavat kasumit.
- 249 Nagu nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, on nõukogul keeruliste majanduslike olukordade hindamisel laiaulatuslik kaalutusõigus sobiva kasumimarginaali kindlakstegemisel. Liidu kohtu kontroll peab seega piirduma selle kontrollimisega, kas menetlusnormidest on kinni peetud, kas vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevad asjaolud on sisuliselt õiged, kas nende faktiliste asjaolude hindamisel ei ole tehtud ilmset hindamisviga või kas võimu ei ole kuritarvitatud (eespool punktis 184 viidatud kohtuotsus EFMA vs. nõukogu, punkt 57, ja eespool punktis 183 viidatud kohtuotsus Ferchimex vs. nõukogu, punkt 67).

- 250 Eeltoodut arvestades tuleb analüüsida, kas nõukogu tegi kasumimarginaali arvutamisel ilmse hindamisvea.
- 251 Olgu meenutatud, et hageja peab esitama tõendid, et Üldkohus saaks tuvastada, et nõukogu on teinud ilmse kaalutusvea kohtupraktika tähenduses (vt eespool punkt 185).
- 252 Vaidlustatud määruse põhjendusest 158 nähtub:
- „Selgituseks tuleks öelda, et kaebuses soovitud sihtkasumit analüüsiti küsimustiku vastuste ja representatiivsete liidu tootjate juurde tehtud kontrollkäikude tulemuste põhjal. Täpsemalt uuriti seadmetesse tehtud investeeringute maksumust. Leiti, et nimetatud aluselt määratud sihtkasum kajastab vajadust suure ettemaksega investeeringute järele ja riske, mis on omased sellele kapitalimahukale tootmisharule juhul, kui ei ole tegemist dumpinguhinnaga või subsideeritud impordiga. Niisiis arvatakse, et tootmisharu võiks saavutada 8% kasumimäära, kui puudub dumpinguhinnaga import. Tagamaks, et dumpingu, hindade allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügiga seotud arvutused lähtuksid ühtselt aluselt, ning põhjendustes 68–71 sätestatud põhjustel, on kahju kõrvaldamise taset käsitlevaid arvutusi muudetud ja jäetud välja ühe koostööd tegevate Hiina eksportivate tootjate rühma kuuluva äriühingu eksportmüük (nagu on kirjeldatud põhjenduses 86).”
- 253 Tuleb tõdeda, et hagejad vaidlustavad üksnes asjaolu, et komisjon võttis kasumimarginaali arvutamisel arvesse kaalutlusi, mis puudutavad investeeringute ja võetud riskide katmist.
- 254 Olgu märgitud, et kui institutsioonid kasutavad neile algmäärusega antud kaalutusõigust, ei ole nad kohustatud üksikasjalikult ja eelnevalt selgitama, milliseid kriteeriume nad kavatsesid igas konkreetses olukorras kasutada, isegi juhul, kui nad esitavad uusi põhimõttelisi valikuid (Üldkohtu 17. juuli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-118/96: Thai Bicycle vs. nõukogu, EKL 1998, lk II-32991, punkt 68; vt selle kohta Euroopa Kohtu 5. oktoobri 1988. aasta otsus kohtuasjas 250/85: Brother Industries vs. nõukogu, EKL 1988, lk 5683, punktid 28 ja 29, ning eespool punktis 96 viidatud kohtuotsus Nakajima vs. nõukogu, punkt 118).
- 255 Käesolevas asjas tuleb märkida, et komisjon võttis arvesse mitu kriteeriumi nagu vastused küsimustikule, investeeringu maksumus, võetud riskid, asjaolu, et tootmisharu on kapitalimahukas ning koostööd teinud eksportivate tootjate hulka kuuluva äriühingu eksportmüügi väljajätmine.
- 256 Nagu märgib nõukogu, hagejad „ei väida [...], et mõni neist teguritest on vigane või ebausaldusväärne”.
- 257 Tuleb tõdeda, et hagejad ei vaidlusta nõukogu kinnitust, mille kohaselt „konkreetses tootmisharu kapitali kohase tulususe ja tavapärase ja moondamata turutingimustes realiseeritava kasumi vahel on ilmselgelt seos”.
- 258 Nad väidavad siiski, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise eesmärk ei ole taastada hind tavapärasel ja moonutamata tasemel, vaid taastada see tasemel, mis oleks võidud saavutada dumpinguhinnaga impordi puudumisel.
- 259 Oma argumentatsiooni põhjendamiseks viitavad hagejad hagiavalduse lisale A.28, mis koosneb komisjoni 29. märtsi 2001. aasta memost, mille teema oli „Subject: Profitability in the absence of injurious dumping” (Teema: Kasum kahjustava dumpingu puudumisel) ja milles on esitatud komisjoni meetod 8% kasumimarginaali arvessevõtmiseks.
- 260 Ükski asjaolu ei võimalda järeldada, et komisjon taotles eesmärki kehtestada dumpinguvastased tollimaksud, et taastada hind tavapärasel ja moonutamata tasemel.

- 261 Hagejad väidavad, et subsiidiumidevastase kaebuse punktis 356 kinnitas Cepifine, et Euroopa tootjad ühenduses oleks dumpinguhinnaga impordi puudumisel võinud loota 5% kasumit.
- 262 Ka sellest kaebusest ei nähtu, et komisjon kehtestas dumpinguvastased tollimaksud eesmärgiga taastada hind tavapärasel ja moonutamata tasemel.
- 263 Kaalutusõiguse raames asusid liidu institutsioonid seisukohale, et dumpinguhinnaga impordi puudumisel oleks võidud saavutada 8% kasumimarginaal.
- 264 Seega tuleb asuda seisukohale, et komisjon tõendas selgelt, et 8% sihtkasumit peeti tasemeks, mille tootmisharu võiks dumpinguhinnaga impordi puudumisel saavutada (vt eespool punkt 252).
- 265 Igal juhul tuleb tõdeda, et hagejad piirduvad viitega juhtumi haldustoimikus sisalduvatele tõenditele ega esita mingit tõendit, mis võib näidata liidu institutsioonide mis tahes ilmset hindamisviga, kuivõrd nad kehtestasid tasakaalustavad tollimaksud ainult eesmärgiga taastada hind tavapärasel ja moonutamata tasemel.
- 266 Järelikult tuleb see etteheide tagasi lükata.
- 267 Kolmandaks, oma argumentatsiooni põhjendamiseks väidavad hagejad, et 2005. aastal, st enne uurimisperioodi, oli kaebuse esitajate keskmine kasumimarginaal 2%, samas kui 2009. aastal ehk uurimisperioodil oli sihtkasumi arvutamiseks kasutatud marginaal 2,88%.
- 268 Nõukogu väidab, et liidu institutsioonidel ei olnud võimalik tugineda vaatlusalusel perioodil liidu tootmisharu saadud kasumile, kuna kõnealune sektor sai erakordset kahjumit, mille põhjuseks olid struktuursed probleemid. Toimikust nähtub, et hagejad ei ole neid kaalutlusi vaidlustanud.
- 269 Vaidlustatud määruse põhjenduses 116 on märgitud:
„Representatiivsed liidu tootjad kandsid 2006. aastast kuni 2008. aastani kahju ning nende majanduslik olukord paranes alles 2009. aastal, kui peamise tooraine – tselluloosi – maailmaturuhind erandlikult majanduslanguse tõttu olulisel määral langes. 19% tselluloosi hinna langus oli tavatult suur, mis aitas uurimisperioodil otseselt kaasa finantsolukorra paranemisele. Tuleks ka märkida, et uurimisperioodist möödunud ajavahemiku jooksul on tselluloosi hind tõusnud tagasi uurimisperioodi eelsele tasemele.”
- 270 Ajutise määruse põhjenduses 128 on märgitud:
„Uurimine näitas siiski, et vaatlusalusel perioodil, eelkõige 2008. aastal liidu tootmisharule tekitatud kahju ilmnes tootjate ümberstruktureerimisest olenemata, [...], sest liidu tootmisharu ei saanud tõsta hinnataset kulude tasemest kõrgemale. Olukorra põhjustas eelkõige dumpinguhinnaga impordist tulenev hinnasurve, mis löi liidu tootmisharu hinnad alla.”
- 271 Ajutise määruse põhjendusest 117 nähtub, et „jõuti esialgsele järeldusele, et [Hiinast] pärit madala dumpinguhinnaga impordi järsul suurenemisel oli oluline negatiivne mõju liidu tootmisharu majanduslikule olukorrale”.
- 272 Eeltoodut arvestades tuleb asuda seisukohale, et kaebuse esitajate keskmine kasumimarginaal 2005. aasta kestel, sellisena nagu hagejad sellele viitavad, ei ole iseenesest piisav, et tõendada, et nõukogu tegi ilmse hindamisvea kasumimarginaali kindlaksmääramisel kõnealuse dumpinguhinnaga impordi puudumisel enne uurimisperioodi (vt selle kohta eespool punktis 184 viidatud kohtuotsus EFMA vs. nõukogu, punkt 89).
- 273 Järelikult tuleb see etteheide tagasi lükata.

274 Kõigest eeltoodust järeldub, et kuues väide tuleb tagasi lükata.

Seitsmes väide, et rikutud on algmääruse artiklit 3, artikli 4 lõiget 1 ja artikli 5 lõiget 4

275 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et hagejad ei vaidle vastu, et lehesööturiga trükipressides kasutatav kaetud kvaliteetpaber ei ole asendatav rotatsioonitehnikaga trükipressides kasutatavate rullidega.

276 Samuti tuleb märkida, et hageja ei vaidle vastu sellele, et rotatsioonitehnikaga trükipressides kasutatavad rullid ei ole asendatavad lehesööturiga trükipressides kasutatavate rullidega.

277 Ka ei vaidle hagejad vastu sellele, et rotatsioonitehnikaga trükipressides kasutatavaid rulle on võimalik kasutada CutStar tehnoloogiaga vastutatud lehesööturiga trükipressides.

278 Hagejad vaidlustavad asjaomase toote määratluse, kuivõrd institutsioonid välistasid rotatsioonitehnikaga trükipressides kasutatavad rullid ning järeldasid, et need ei olnud lõigatavate rullidega asendatavad.

279 Nõukogu väidab, et rotatsioonitehnikaga trükipressides kasutatavad rullid tuleb asjaomase toote määratluse alt välja jätta, kuna eri tüüpi paberil on erinevad füüsikalised omadused.

280 Nõukogu väidab, et eri tüüpi paber ei ole omavahel asendatav ning et liidu institutsioonid määratlesid asjaomase toote kui lehesööturiga trükipressides kasutatav paber, olenemata sellest, kas tegemist on CutStar masinates kasutatavate paberilehtede või rullidega.

281 Seega tuleb toodete asendatavuse kindlakstegemiseks analüüsida, kas rotatsioonitehnikaga trükipressides kasutatavaid rulle saab kasutada CutStar tehnoloogiaga varustatud lehesööturiga trükipressides ja kas lehesööturiga trükipressides kasutatavaid rulle saab kasutada rotatsioonitehnikaga trükipressides.

282 Vaidlustatud määruse põhjendusest 16 nähtub, et hagejad väitsid, et „kaetud kvaliteetpaberi põhiomadused ei erine oluliselt lehtedena või rullides lehesööturiga trükipressides [...] kasutamisel ja rullides rotatsioonitehnika trükipressides kasutamisel”.

283 Sellega seoses väidavad hagejad, et nad esitasid hagiavalduse lisas „veenvaid tõendeid, millest nähtub, et CutStar süsteemiga varustatud trükipressides saab kasutada mõlemat tüüpi rulle”.

284 Ajutise määruse põhjenduses 15 on märgitud:

„[Kaetud kvaliteetpaber] on hea kvaliteediga paber või papp, mida kasutatakse tavaliselt lugemismaterjali (näiteks ajakirjade, kataloogide, aastaaruannete, aastaraamatute) trükkimiseks. Vaatlusaluse toote alla kuuluvad nii lehed kui ka rullid, mida saab kasutada lehesööturiga trükipressides. Lehesööturiga trükipressides kasutamiseks sobivad paberi- või papirullid on mõeldud kasutamiseks nii, et paber või papp lõigatakse enne trükkiminekut tükkideks, seega peetakse kõnealuseid rulle lehtedega asendatavaks ja otseselt konkureerivaks tooteks.”

285 Ajutise määruse põhjenduses 16 on märgitud, et vaatlusaluse toote alt välja jäetud „rotatsioonitehnikaga trükipressides kasutatavad rullid [sisestatakse] otse trükkimasinasse ja rullis olevat paberit või pappi ei lõigata enne tükkideks”.

286 Tuleb aga nentida, et hagejad piirduvad kinnitusega, et liidu institutsioonid tegid asjaomase toote määratlemisel ilmse hindamisvea, esitamata siiski oma argumentatsiooni põhjendamiseks mingit tõendit.

287 Nimelt ei esita hagejad ühtegi tõendit, mis näitaks, et rullides kaetud kvaliteetpaberit saab kasutada rotatsioonitehnikaga trükipressides, olgu see siis füüsiliste või tehniliste omaduste poolest nagu kitkumiskindlus või asendatavuse poolest majanduslikust vaatepunktist.

288 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale peab asjaomase toote määratlus dumpinguvastases uurimises aitama välja töötada niisuguste toodete nimekirja, millele olenevalt olukorrast määratakse dumpinguvastased tollimaksud. Selleks määratlemiseks võivad liidu institutsioonid arvesse võtta erinevaid tegureid, näiteks toodete füüsilised, tehnilised ja keemilised omadused, kasutus, asendatavus, tarbijapoolne taju, turustuskanalid, tootmisprotsess, tootmiskulud ja kvaliteet (Üldkohtu 13. septembri 2010. aasta otsus kohtuasjas T-314/06: Whirlpool Europe vs. nõukogu, EKL 2010, lk II-5005, punkt 138; 17. detsembri 2010. aasta otsus kohtuasjas T-369/08: EWRIA jt vs. komisjon, EKL 2010, lk II-6283, punkt 82, ja 10. oktoobri 2012. aasta otsus kohtuasjas T-172/09: Gem-Year ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) vs. nõukogu, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 59).

289 Ajutise määruse põhjenduse 18 kohaselt:

„[Uurimine] kinnitas [...], et rotatsioonitehnikaga trükipressides kasutatavate rullide ja lehesööturiga trükipressides kasutatavate rullide paber erineb selgesti tehniliste ja füüsiliste omaduste, näiteks niiskusesisalduse ja jäikuse poolest. Uurimisel leiti veel, et põhjenduses 16 loetletud tehnilised omadused kehtivad üksnes rotatsioonitehnikaga trükipressides kasutamiseks sobivate rullide puhul. Nimetatud erinevuste tõttu ei saa rotatsioonitehnikaga trükipresside ja lehesööturiga trükipresside jaoks ette nähtud paberit kasutada mõlemat tüüpi trükipressides ja seega ei ole neid paberiliike võimalik üksteisega asendada. Märgitakse, et kõik huvitatud isikud nõustusid sellega, et need kaks paberiliiki on erineva pinna- ja tõmbetugevusega.”

290 Vaidlustatud määruse põhjendusest 29 nähtub aga, et „ajutise määruse põhjendustes 16 ja 18 on kirjeldatud [...] kriteeriume, mida [...] ei ole vaidlustatud”.

291 Veel tuleb märkida, et vaidlustatud määruse põhjendusest 42 nähtub, et samasuguse toote kindlakstegemise teemal märkusi ei esitatud.

292 Järelikult ei ole asjaomase toote määratlust puudutavaid algmääruse sätteid rikutud, mistõttu tuleb käesolev etteheide tagasi lükata.

293 Mis puudutab liidu tootmisharu määratlemist ja õigust osaleda dumpinguvastases menetluses, siis väidavad hagejad, et et asjaomase toote väär määratlust kasutati selleks, et määratleda samasugust toodet tootev liidu tootmisharu ja selleks, et hinnata selle tootmisharu kantud kahju.

294 Vaidlustatud määruse põhjendusest 83 nähtub, et „[k]una liidu toodangu kohta märkusi ei ole, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 77–79”.

295 Ajutise määruse põhjenduse 79 kohaselt:

„Nagu [...] põhjenduses 17 on märgitud, väitis üks huvitatud isik, et käesolev uurimine oleks pidanud hõlmama ka rotatsioonitehnikaga trükipresside jaoks sobivat kaetud kvaliteetpaberit. Huvitatud isik väitis, et kaebuse esitanud liidu tootmisharul ei oleks sel juhul olnud käesoleva menetluse jaoks piisavalt põhjendusi. Tuginedes [...] põhjendustes 20 ja 22 esitatud järeldustele, et rotatsioonitehnikaga trükipresside jaoks sobiv kaetud kvaliteetpaber ja lehesööturiga trükipresside jaoks sobiv kaetud kvaliteetpaber on kaks erinevat toodet, tuleb see väide siiski tagasi lükata”.

296 Nagu märgib nõukogu, tuleb väidet analüüsida vaid siis, kui asjaomase toote määratlus on vale.

297 Eeltoodust aga tuleneb, et liidu institutsioonid ei teinud asjaomase toote määratlemisel ilmset hindamisviga.

- 298 Seega on käesoleva etteheite eeldus ära langenud.
- 299 Lisaks tuleb tõdeda, et hagejad piirduvad kinnitusega, et liidu institutsioonid on rikkunud algmääruse artikli 4 lõiget 4, artiklit 3 ja artikli 5 lõiget 4, esitamata oma argumentatsiooni põhjendamiseks siiski tõendeid.
- 300 Järelikult tuleb kõnealune etteheide tagasi lükata.
- 301 Seoses ELTL artikli 296 rikkumisega väidavad hagejad, et liidu institutsioonid ei täitnud vaidlustatud määruse põhjendamise kohustust, kuna nende institutsioonide vaikimine kahe kõnealuse toote omavahelise asendatavuse küsimuses, juhul kui neid kasutatakse CutStar tüüpi seadmega varustatud trükipressides, takistas hagejatel Üldkohtus tõhusalt kaitsta oma väidet, mille kohaselt muudab süsteem CutStar rotatsioonitehnikaga trükipressides kasutatavad rullid ja lõigatavad rullid omavahel asendatavaks, ning vaidlustada ühe olulise otsuse, mis mõjutas märkimisväärselt menetluses osalemise õigust ja kahju hindamist ning uurimise tulemust.
- 302 Olgu meenutatud, et ELTL artiklis 296 nõutud põhjendamine peab vastama asjaomase õigusakti laadile ning kajastama selgelt ja ühemõtteliselt akti autoriks olnud institutsiooni kaalutlusi, võimaldamaks huvitatud isikutel võetud meetme põhjendustega tutvuda ja pädeval kohtul kontrolli teostada (vt Euroopa Kohtu 29. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-521/09 P: *Elf Aquitaine vs. komisjon*, EKL 2011, lk I-8947, punkt 147 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 303 Selles küsimuses tuleb meenutada, et põhjendamiskohustus on oluline vorminõue, mida tuleb eristada põhjenduste sisulise õigsuse küsimusest, mis on vaidlusaluse akti sisulise õiguspärasuse küsimus (vt eespool punktis 302 viidatud kohtuotsus *Elf Aquitaine vs. komisjon*, punkt 146 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 304 Üksikotsuste puhul on vastavalt väljakujunenud praktikale üksikotsuse põhjendamise kohustuse eesmärk võimaldada kohtul teostada kontrolli ja anda asjassepuutuvale isikule piisavalt teavet mõistmaks, kas otsus sisaldab võimalikku rikkumist, mis võimaldab vaidlustada otsuse kehtivuse (vt eespool punktis 342 viidatud kohtuotsus *Elf Aquitaine vs. komisjon*, punkt 148 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 305 Tuleb asuda seisukohale, et etteheide asjaolu kohta, mille kohaselt ei ole vaidlustatud määrust põhjendatud või on ebapiisavalt põhjendatud, kuna liidu institutsioonid vaikisid väidetavalt kõnealuste toodete asendatavuse küsimuses, ei ole põhjendatud.
- 306 Nimelt analüüsisid liidu institutsioonid asjaolu, mille kohaselt moodustavad lehesööturiga trükipressides kasutatav ja rotatsioonitehnikaga trükipressides kasutatav kaetud kvaliteetpaber (lehtedena või rullides) eri rühma ning ei ole omavahel asendatavad (vaidlustatud määruse põhjendus 17) nii tehniliste kui ka füüsikaliste omaduste poolest, kuna vaidlustatud määruse põhjendus 17 kinnitab vaidlustatud määruse põhjendust 16, eelkõige mis puudutab kitkumiskindlust ja jäikust kui asjakohased eristuskriteeriumid (vaidlustatud määruse põhjendused 16 ja 29), kui ka majanduslikust vaatepunktist (vaidlustatud määruse põhjendus 22), kuna vaidlustatud määruse põhjendus 17 kinnitab ajutise määruse põhjendust 20.
- 307 Seega ei rikkunud liidu institutsioonid ELTL artiklit 296, kuna hagejatel oli võimalik selgelt määratleda vaidluses määruses arvesse võetud asjaolusid, et järeldada, et lehesööturiga trükipresside jaoks ja rotatsioonitehnikaga trükipresside jaoks sobivad lõigatavad rullid ei olnud omavahel asendatavad.
- 308 Järelikult tuleb etteheide tagasi lükata.
- 309 Kõigest eeltoodust järeldub, et seitsmes väide tuleb tagasi lükata.

Kaheksas väidet, et rikutud on algmääruse artikli 3 lõikeid 2 ja 7

- 310 Esiteks väidavad hagejad, et vaidlustatud määrust ei ole mitteomistamise põhimõtte seisukohast põhjendatud, kuna liidu institutsioonid ei ole esitanud asjakohaseid selgitusi ega piisavaid põhjendusi asjaolu kohta, et mittekahjustav hind ei ületanud dumpinguhinnaga impordi tekitatud kahju kõrvaldamiseks vajalikku.
- 311 Tuleb aga märkida, et liidu institutsioonid põhjendasid selgelt mitteomistamise testi tulemust, kuna nad hindasid mõju, mida kahjule avaldasid muud tegurid nagu tarbimise areng liidu turul (vaidlustatud määruse põhjendused 137 ja 138 ning ajutise määruse põhjendused 118 ja 119), toorainete hind (vaidlustatud määruse põhjendus 139 ning ajutise määruse põhjendused 120–122), liidu tootmisharu eksport (vaidlustatud määruse põhjendused 140–142 ning ajutise määruse põhjendused 123 ja 124), muudest kolmandatest riikidest pärit import (vaidlustatud määruse põhjendus 143 ning ajutise määruse põhjendused 125–127) ning struktuuriline ülevõimsus (vaidlustatud määruse põhjendused 144 ja 145 ning ajutise määruse põhjendus 128).
- 312 Seega tuleb asuda seisukohale, et liidu institutsioonid põhjendasid selgelt asjaolu, et dumpinguhinnaga impordi tekitatud kahju ei saa omistada muudele teguritele ning et seetõttu määrati kindlaks mittekahjustav hind, et mitte ületada impordi tekitatud kahju kõrvaldamiseks vajalikku.
- 313 Hagejad väidavad samuti, et liidu institutsioonid ei kontrollinud, et muudele teguritele kui dumping omistatav kahju ei tulnud arvesse nende impordi suhtes kehtestatud tollimaksu taseme kindlaksmääramisel, kuigi institutsioonidel lasus kohustus tõendada, et nad viisid läbi mitteomistamise analüüsi.
- 314 Tuleb nentida, et hagejad pelgalt märgivad, et kehtestatud tollimaksude tase on 20% ning et mittekahjustav hind, mille alusel see määr arvutati, saadi tootmiskuludele 8% kasumimarginaali lisamisega.
- 315 Nagu märgib nõukogu, ei vaidlusta hagejad põhimõtteliselt seoses sihtkasumiga liidu institutsioonide lähenemisviisi ega vaidlusta ka seda, et viimane kehtestati tasemele, mida liidu tootmisharu võiks realiseerida dumpinguhinnaga impordi puudumisel.
- 316 Sellega seoses tuleb meenutada, et hagejad ei vaidlusta nende asjaolude usaldusväarsust.
- 317 Olgu märgitud, et hagejad ei vaidlusta kehtestatud tollimaksude taset, kuna nad meenutavad üksnes kahjumimarginaali arvutamist, nagu see on mainitud vaidlustatud määruse põhjenduses 165.
- 318 Igal juhul tuleb meenutada, et liidu institutsioonid analüüsisid vastavalt algmääruse artikli 3 lõikele 7 liidu tootmisharu kahju tekitanud muude teadaolevate tegurite mõju ning tuvastasid, et ükski neist ei katkestanud Hiinast pärit dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahel tuvastatud põhjuslikku seost (vaidlustatud määruse põhjendused 137–145 ja ajutise määruse põhjendused 118–128). Seega täitsid liidu institutsioonid kõnealuste meetmete võtmiseks vajalikud tingimused.
- 319 Järelikult tuleb etteheide tagasi lükata.
- 320 Teiseks, hagejad väidavad, et liidu institutsioonid lakooniliselt kõrvale jätnud kõik kahju põhjused, mis neile esitati uurimise käigus ja mis on muud kui dumpinguhinnaga import.
- 321 Selles küsimuses piirduvad hagejad näitena esitatud väitega, et tekitatud kahju ei saa täielikult omistada Hiinast pärit impordile, kuna uurimisperioodil turuosa 5% kaotuse juures suurenes Hiina import vaid 3%; see tähendab, et üks teine konkurent sai liidu tootmisharu kaotatud turuosa 2%. ulatuses endale. Seega ei vastuta hagejad ainsana turuosa kaotuse ja sellest tuleneva kahju eest.

- 322 Kuivõrd tegemist on hagejate argumendiga, siis olgu meenutatud, et vastavalt kohtupraktikale on nõukogul ja komisjonil kohustus uurida, kas kahju, millele nad kavatsevad oma järeldused rajada, tuleneb tegelikult dumpinguga impordist, ja välistama kogu muudest teguritest põhjustatud kahju (Euroopa Kohtu 11. juuni 1992. aasta otsus kohtuasjas C-358/89: Extramet Industrie vs. nõukogu, EKL 1992, lk I-3813, punkt 16, ja Üldkohtu 25. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-190/08: CHEMK ja KF vs. nõukogu, EKL 2011, lk II-7359, punkt 188).
- 323 Samuti tuleb meenutada, et see, kas muud tegurid kui dumpinguhinnaga import süvendasid liidu tootmisharu kantud kahju, eeldab keeruliste majanduslike küsimuste hindamist, milleks liidu institutsioonidel on ulatuslik kaalutusõigus; see tähendab, et liidu kohus võib selle hinnangu üle teostada vaid piiratud kontrolli (eespool punktis 322 viidatud kohtuotsus CHEMK ja KF vs. nõukogu, punkt 189).
- 324 Lisaks peab hageja esitama tõendid, et Üldkohus saaks tuvastada, et nõukogu on kahju ulatuse hindamisel teinud ilmse kaalutusvea (vt eespool punktis 122 viidatud kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, punkt 119, ja eespool punktis 185 viidatud kohtuotsus Moser Baer India vs. nõukogu, punkt 140 ja seal viidatud kohtupraktika; eespool punktis 182 viidatud kohtuotsus Since Hardware (Guangzhou) vs. nõukogu, punkt 137).
- 325 Sellest kohtupraktikast tuleb järeldada, et kahju hindamisel võetakse arvesse kahju tuvastamise kõik tingimused, sh põhjuslik seos.
- 326 Hagejad aga piirduvad pelkade kinnituste esitamisega ning seda pealegi näidetena.
- 327 Seega tuleb tõdeda, et hagejad ei esita oma argumendi põhjendamiseks ühtegi tõendit, mis näitaks, et liidu institutsioonid tegid põhjusliku seose tuvastamisel hindamisvea.
- 328 Täiendavalt, nagu märgib nõukogu, tuleb märkida, et hagejad ei vaidlusta järeldusi, mis on tehtud ajutise määruse põhjenduste 125–127 põhjal, mille kohaselt ei süvendanud muudest kolmandatest riikidest pärit import liidu tootmisharu olulist kahju.
- 329 Kolmandaks, mis puudutab liidu tootmisharu ekspordijõudluse halvenemist, siis vaidlustavad hagejad liidu institutsioonide kinnituse, mille kohaselt ei ole see halvenemine tootjatele tekitatud kahju peamine põhjus ning sellest tulenevalt ei katkesta põhjuslikku seost.
- 330 Nagu märgib nõukogu, vähendas liidu tootmisharu eksport dumpinguhinnaga impordi kahjulikku mõju.
- 331 Nimelt on ajutise määruse põhjenduses 123, mida kinnitati vaidlustatud määruse põhjenduses 141, märgitud:
- „Kuna ekspordil on tootmisvõimsuse rakendamise kõrgel tasemel hoidmise juures oluline koht, sest sellega kaetakse seadmete ostmiseks tehtavateks investeeringuteks vajalikud suured kulutused, leiti, et hoolimata ekspordi osatähtsuse vähenemisest, oli ekspordil kokkuvõttes positiivne mõju. Seega leitakse, et kuigi ekspordi vähenemine võis üldjoontes halvendada liidu tootmisharu olukorda, pehmendasid need eksporditehingud teisalt liidu turul kannatatud kahju mõju ja seega ei saa ekspordi pidada [Hiinast] pärit dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahelise põhjusliku seose lõhkujaks.”
- 332 Selles küsimuses tuleb tõdeda, et hagejad ei esita ühtegi tõendit, mis näitaksid, et liidu institutsioonid tegid põhjusliku seose tuvastamisel ilmse hindamisvea.
- 333 Kõigi eespool toodud kaalutluste põhjal tuleb kaheksas väide tervikuna jätta rahuldamata.

334 Sellest tulenevalt tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

335 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hagejad on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb lisaks sellele, et nad kannavad enda kohtukulud, mõista neilt välja ka nõukogu, Cepifine, Sappi Europe, Burgo Group ja Lecta kohtukulud, mille hüvitamist viimased on nõudnud.

336 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**
2. **Jätta Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd ja Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd kohtukulud nende endi kanda ja mõista ühtlasi neilt välja Euroopa Liidu Nõukogu, Cepifine AISBL, Sappi Europe SA, Burgo Group SpA ja Lecta SA kohtukulud.**
3. **Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 11. septembril 2014 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Õiguslik raamistik	2
1. WTO õigus	2
2. Euroopa Liidu õigus	3
Vaidluse taust	6
1. Uurimine.....	6
2. Vaidlustatud määrus	9
Menetlus ja poolte nõuded	9
Õiguslik käsitlus	10
1. Tühistamisnõude ulatus	11
2. Väited, mis puudutavad hagejate turumajandusliku kohtlemise taotlusi	11
Esimene väide, et rikutud on algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teist lõiku, kuivõrd otsus mitte võimaldada hagejatele turumajanduslikku kohtlemist võeti vastu selle põhjal, mida komisjon teadis niisuguse keeldumise mõju kohta nende dumpingumarginaalile	11
Teine väide, et rikutud on algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teises lõigus ette nähtud olulist menetlusnormi ning kaitseõigusi	15
Esimene osa, mis käsitleb dumpinguvastase nõuandekomiteega tegelikku konsulteerimist	15
Teine osa, et rikutud on kaitseõigusi	17
Kolmas väide, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese lõigu kohaldamisel on tehtud ilmseid hindamisvigu ning puuduvad põhjendused	17
Sissejuhatavad märkused	17
Väidetav põhjenduse puudumine	19
Kolmas osa, mis puudutab turumajandusliku kohtlemise võimaldamise kolmandat kriteeriumi	19
– Maakasutusõigus	19
– Laenud	20
Neljas väide, et uurimine oli ebaõiglane ja erapoolik ning tõendamiskoormis ülemäärane	23
Esimene osa, mis puudutab hea halduse põhimõtte väidetavat rikkumist	23
Teine osa, mis puudutab algmääruse artikli 18 lõigete 1, 3 ja 6 väidetavat rikkumist	24
3. Kahju hindamist käsitlevad väited.....	25

Viies väide, et on rikutud algmääruse artikli 3 lõiget 2	25
Esimene osa, mis puudutab kahju hindamisel Soome tootja väljajätmise väidetavat põhjendamata jätmist	26
Teine osa, mis puudutab liidu tüüpilisel neljal tootjal põhineva mikromajanduslike kahjutegurite väidetava hindamise üksikasjalikke eeskirju	27
1. Kuues väide, et rikutud on algmääruse artikli 3 lõiget 1 ja artikli 9 lõiget 4	33
Seitsmes väide, et rikutud on algmääruse artiklit 3, artikli 4 lõiget 1 ja artikli 5 lõiget 4	33
Kaheksas väidet, et rikutud on algmääruse artikli 3 lõikeid 2 ja 7	36
Kohtukulud	38